

คู่มือการฝึก

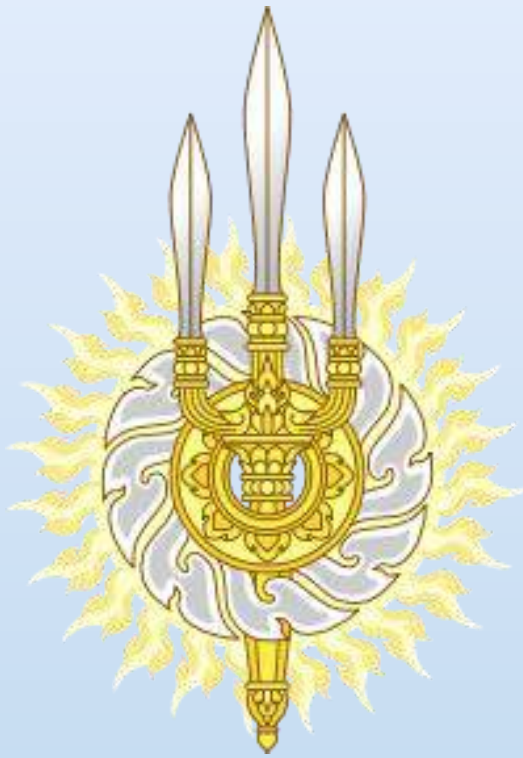
ว่าด้วย

แบบฝึกบุคคลท่ามือเปล่า

คู่มือการฝึกบุคคลท่ามือเปล่า

โรงเรียนทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์
หน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

“ติริตเน ลกกรญเฐ จ ลมฺพํเส จ มมายนํ
ลกรราชจิตฺตณจ ลกกรญจิวทณนํ”

“ความนับถือรักใคร่ในพระรัตนตรัยก็ดี ในรัฐของตนก็ดี ในวงศ์ตระกูลของตนก็ดี
มีจิตซื่อตรงในพระราชาของตนก็ดี ย่อมเป็นเครื่องทำให้รัฐของตนเจริญยิ่ง”

สเจ

สเจ สรูปภาโว สุตสสัน โสภโณ สุธมโม ปฏิรูป สพเพ ชนา
จิรวุจติกกาเล ถาวรโต กายสุขี โหนติ มโนรมมา

ถ้าหากภาพรวม สวยงาม ถูกต้อง เหมาะควร ทุกคนทุกหมู่เหล่า
จะได้รับความสุขกาย สบายใจ อย่างถาวร ในระยะยาว

พระราชประวัติ

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร
และพระราโชบายด้านการฝึก

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร ทรงเป็นพระมหากษัตริย์ ลำดับที่ ๑๐ แห่งราชวงศ์จักรี เสด็จพระราชสมภพ ณ พระที่นั่งอัมพรสถาน พระราชวังดุสิต เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๙๕ เมื่อครั้งทรงมีพระชนมายุครบ ๒๐ พรรษา ทรงได้รับพระมหากรุณาธิคุณสถาปนาจากพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ขึ้นเป็น “สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร” เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ นับเป็นสยามมกุฎราชกุมาร พระองค์ที่ ๓ แห่งสยามประเทศ

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงสนพระราชหฤทัยในกิจการทหารตั้งแต่เมื่อครั้งยังทรงพระเยาว์ทรงมีพระราชวิริยะอุตสาหะเข้ารับการศึกษา และสำเร็จหลักสูตรทางการทหารทั้งในประเทศ และต่างประเทศหลายหลักสูตร ทรงดำรงตำแหน่งทางทหารตั้งแต่ระดับรองผู้บังคับกองพัน, ผู้บังคับกองพัน, ผู้บังคับการกรมทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์ และองค์ผู้บัญชาการหน่วยบัญชาการถวายความปลอดภัยรักษาพระองค์ ทรงดำรงพระองค์เป็นแบบอย่าง และพระราชทานคำสั่งสอนแก่ข้าราชการบริพารทุกหมู่เหล่าด้วยพระองค์เองอยู่เสมอ ซึ่งข้าราชการบริพารในพระองค์ ล้วนสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ และเทิดทูนยกย่องพระองค์ท่านเป็น “บรมครูทางการทหาร”

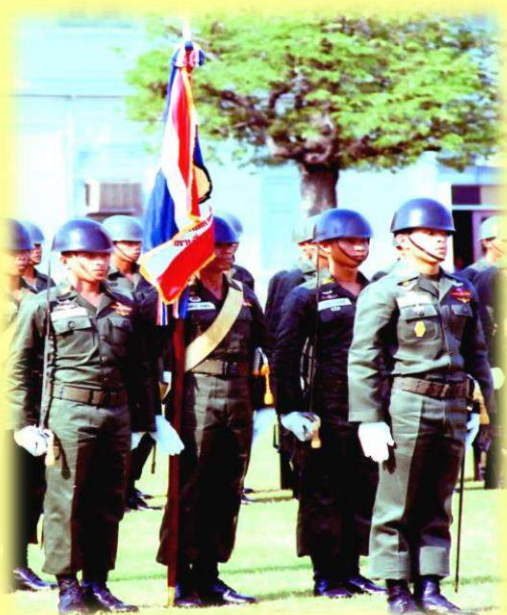

ปรัชญาพระราชทาน ที่ทรงสั่งสอนข้าราชการล้วนมีความลึกซึ้งถึงแก่นแห่งความรู้ อันเกิดจากพระราชวิริยะอุตสาหะในการฝึกฝนพระองค์เอง จนเกิดเป็นความรู้อย่างแท้จริง ทรงมีความมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ด้วยพระองค์เองอยู่เสมอ และเมื่อทรงปฏิบัติพระราชกรณียกิจใดๆ จะทรงปฏิบัติอย่างเต็มขีดความสามารถ และจะไม่ทรงโปรดความหย่อนยาน ความยวบยาบ หรือความไร้ระเบียบวินัย หากทรงทอดพระเนตรเห็นข้าราชการประพฤติปฏิบัติตนไม่เหมาะสม จะทรงมีพระเมตตาพระราชทานคำสอน และพระราชทานโอกาสให้ปรับปรุงตนเองอยู่เสมอ

ความเป็น “บรมครูทางการทหาร” ถูกถ่ายทอดจากหลักปรัชญาที่พระราชทานแก่ข้าราชการ และผู้ใต้บังคับบัญชาในวาระสำคัญต่างๆ ซึ่งจะขอัญเชิญปรัชญาพระราชทานที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

๑. “ปรัชญาทหารมหาดเล็กฯ” สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ พระราชทานแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาและข้าราชการในพระองค์ได้ยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติไว้ ๓ ประการ ได้แก่

๑.๑ ผู้บังคับบัญชา ผู้ปกครองหรือผู้ฝึกทหารมหาดเล็กฯ หากไม่มีความรู้เรื่องทหารมหาดเล็กฯ จนถึงแก่นแท้แล้ว จะไปปกครองหรือฝึกผู้อื่นให้เป็นทหารมหาดเล็กฯ ที่มีคุณภาพย่อมเป็นไปไม่ได้

๑.๒ ผู้บังคับบัญชา หรือผู้ปกครองทหารมหาดเล็กฯ ต้องรู้จักพระรัตนตรัย หรือแก้ว ๓ ประการ คือ

แก้วดวงที่ ๑ ต้องรู้จักการบังคับบัญชา (Command)

แก้วดวงที่ ๒ ต้องรู้จักงานอำนวยการ (Staff)

แก้วดวงที่ ๓ ต้องรู้จักการฝึก (Training)

๑.๓ การตั้งเป้าหมาย (Objective) ของการฝึก จะต้องตั้งไว้ในระดับมาตรฐานและบวกเพิ่มขึ้นไปเสมอ (เกินกว่า ๑๐๐%) เมื่อมีปัจจัย (Factor) ใดๆ มากระทบ มาตรฐานอาจจะลดลงไปบ้าง แต่ก็ยังอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่ยอมรับได้

๒.ปรัชญา “การ Simmer หรือการตุ๋นไข่พะโล้” ทรงเปรียบเทียบลักษณะการฝึกอบรมทหารเหมือนกับการตุ๋นไข่พะโล้ให้มีรสชาติอร่อย แม่ครัวจะต้องนำไข่ต้มมาแกะเปลือก แล้วนำไปตุ๋นในน้ำพะโล้ โดยใช้ความร้อนและเวลาที่เหมาะสม น้ำพะโล้จึงจะค่อยๆ แทรกซึมเข้าไปยังเนื้อไข่ หากแม่ครัวเร่งรีบเกินไป เมื่อผ่าไข่ออกก็只会เห็นเพียงภายนอกที่มีสีน้ำตาลแต่เนื้อในยังมีสีขาว เนื่องจากน้ำพะโล้ยังไม่แทรกซึมเข้าเนื้อไข่อย่างแท้จริง เปรียบเสมือนกับการฝึก หากฝึกอบรมแบบไม่จริงจัง ปฏิบัติแบบยวบยาบ เน้นแต่ภาพลักษณ์ที่ดูสวยงาม แต่ไม่เน้นเนื้อหาสาระ ไม่เคียว ไม่อบ ไม่กลั่นให้ผู้รับการฝึกได้มีความรู้อย่างแท้จริง ก็จะไม่สามารถนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

๓.ปรัชญา “มาตรฐานหน่วย ทม.รอ.” สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงดำรงตำแหน่งองค์ผู้บัญชาการหน่วยบัญชาการถวายความปลอดภัยรักษาพระองค์ ตั้งแต่เมื่อครั้งยังทรงดำรงพระอิสริยยศเป็นสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ซึ่งพระองค์ทรงสั่งสอนให้ข้าราชการบริพารได้ยึดถือและรักษาไว้ซึ่งเกียรติยศ เกียรติศักดิ์ของทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์ที่มีเกียรติประวัติของหน่วยมาอย่างยาวนาน การจะรักษาไว้ซึ่งเกียรติยศ และเกียรติศักดิ์ของหน่วยได้นั้น หน่วยจะต้องมีมาตรฐานการฝึกการปฏิบัติที่ถูกต้องเป็นไปตามพระราชประเพณี พระราชโอรส และพระราชนิยม และต้องมีความต่อเนื่องในการถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับคนรุ่นหลังที่เข้ามาถวายงานใหม่ โดยทรงยกตัวอย่างเหมือนผลิตภัณฑ์ยี่ห้อต่างๆ (Brand) ที่มีคุณภาพ ก็จะพยายามรักษามาตรฐานผลิตภัณฑ์ของตน เพื่อให้ผู้บริโภคมีความเชื่อมั่น หน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์ จึงมีหน้าที่ในการรักษา “มาตรฐานหน่วย ทม.รอ.” เพื่อที่จะสามารถปฏิบัติหน้าที่ถวายงานต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพสืบไป

๔.ปรัชญา “รถ SIKU” (SIKU, ซิกู เป็นยี่ห้อรถยนต์ของเล่นจำลองขนาดเล็ก) ที่สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ โปรดตั้งแต่เมื่อครั้งยังทรงพระเยาว์ ซึ่งจะทรงเลือกรถ SIKU ชนิดเดียวกันจำนวนหลายๆ คัน และจะทรงทดสอบทุกคันด้วยพระองค์เอง หากรถ SIKU คันใดไม่ได้มาตรฐาน ระบบขับเคลื่อนยังไม่ดี เช่นรถแล้ววิ่งไม่ตรงทิศทาง เอียงซ้ายเอียงขวา ก็จะทรงถอดชิ้นส่วนนำมาปรับแต่ง ทดสอบจนกว่าจะได้มาตรฐาน เปรียบเสมือนการที่ครูผู้ฝึกสอนจะต้องมั่นสังเกต ให้คำแนะนำ เคียว เชิญให้ผู้รับการฝึกสามารถเรียนรู้ และปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง

๕.ปรัชญา “รากหญ้า” สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ พระราชทานคำสอนให้ข้าราชการและผู้ใต้บังคับบัญชาของพระองค์เรียนรู้ ให้ลึกซึ้งถึงรายละเอียดของแต่ละภารกิจ ให้ถึงในระดับพื้นฐานหรือระดับล่าง ที่ทรงเปรียบเทียบกับคำว่า “รากหญ้า” ครั้นเมื่อรับราชการจนมีความเจริญก้าวหน้าเป็นผู้บังคับบัญชาแล้ว จะได้ให้คำแนะนำและให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา ร่วมทุกข์ร่วมสุข พร้อมทั้งดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดี เป็นที่เลื่อมใสศรัทธาแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา

ราชวาลลภ

โบราณว่าเป็นข้าจอมกษัตริย์
ท่านกำหนดจกไว้ในตำรา
หนึ่งวิชาสามารถมีอย่างไร
หนึ่งกล้าหาญทำการถวายนิน
หนึ่งมีได้ประมาทราชกิจ
หนึ่งลัดยื้อถือธรรมบรรยา
หนึ่งเสียมเจียมตัวไม่กำเริบ
หนึ่งอยู่ไกลชีวิตคตพระองค์
หนึ่งใครไม่ร่วมราชาอาสน์
หนึ่งเข้าเฝ้าสังเกตซึ่งกิจการ
หนึ่งรู้หญิงขาวในไม่พ้นพัว
หนึ่งลามีภักดีรักใคร่ในภูบาล

ราชวาลลภต้องเพียรเรียนรักษา
มีมาแต่โบราณช้านานครั้น
ไม่ปิดไว้ให้ท่านทราบทุกสิ่งสรรพ
มุ่งมั่นจนล้าเร้าเจตนา
ชอบผิดวิตรึกหมั่นศึกษา
เหมือนลมมาทานคิลไว้มั่นคง
เอื้อมเอิบหยิ่งเย่อเพื่อหลง
ไม่ทำเทียมค้ำยทะนงพระกรุณา
ด้วยอุบายทว่าญโรเป็นหนักหนา
ไม่ไกลไกลไปกว่าลมดวรวการ
เล่นหัวสุกรวิศกรมครุสมาน
ถึงถูกกริ้วทนทานไม่ตอบแทน

(พระราชนิพนธ์ใน พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่๖)

คำนำ

คู่มือการฝึก ว่าด้วยแบบฝึกบุคคลท่ามือเปล่าฉบับนี้ ทางโรงเรียนทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์ หน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์ (รร.ทม.รอ. น.ทม.รอ.) ได้เรียบเรียงขึ้นเพื่อใช้เป็นเอกสารอ้างอิง และคู่มือสำหรับการฝึกให้แก่กำลังพลของหน่วย อาทิเช่น หน่วยในพระองค์, หน่วยทหารรักษาพระองค์, หน่วยทหารมหาดเล็กรักษาพระองค์, หน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์ และหน่วยอื่นๆ ที่มีหน้าที่ถวายพระเกียรติ ถวายความปลอดภัยแด่องค์พระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามหมายพระราชพิธี ราชประเพณี และพระราชนิยมซึ่งทำทางการปฏิบัตินอกจากจะปฏิบัติด้วยความเข้มแข็ง แข็งแรง สง่างามแล้ว ยังจะต้องแสดงออกซึ่งการถวายพระเกียรติอย่างสูงที่สุด ทำการฝึกปฏิบัติในแต่ละท่านับเป็นการฝึกขั้นสูง เปรียบคล้ายกับความงดงามทางวัฒนธรรมของสังคมไทยทางด้านภาษา ที่ยกย่องเคารพผู้ที่มีอาวุโสสูงกว่า ด้วยการใช้ภาษาที่แสดงออกถึงการแสดงความเคารพให้เกียรติแก่ผู้ที่มีอาวุโสในลำดับต่างๆ เช่น การใช้คำสุภาพสำหรับสุภาพชนบุคคลโดยทั่วไป หรือมีการใช้คำศัพท์เฉพาะสำหรับพระภิกษุสงฆ์ และคำราชาศัพท์ที่ใช้เฉพาะสำหรับพระมหากษัตริย์ และพระบรมวงศานุวงศ์ตามลำดับชั้น

ทำการฝึกที่ปรากฏอยู่ในคู่มือการฝึกฉบับนี้ ล้วนได้รับพระมหากรุณาธิคุณ พระราชทานคำสั่งสอนจากสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร ตั้งแต่เมื่อครั้งยังทรงดำรงพระอิสริยยศเป็นสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร องค์ผู้บัญชาการหน่วยบัญชาการถวายความปลอดภัยรักษาพระองค์ ดังนั้น หน่วยในพระองค์, หน่วยทหารรักษาพระองค์, หน่วยทหารมหาดเล็กรักษาพระองค์, หน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์ และหน่วยอื่นๆ สมควรที่จะศึกษาทำความเข้าใจ นำไปฝึกกำลังพลให้ปฏิบัติได้ถูกต้อง ได้มาตรฐานตามแบบธรรมเนียมของหน่วยรักษาพระองค์สืบไป

โรงเรียนทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

สารบัญ

บทที่ ๑ บุคคลท่ามือเปล่า	หน้า
- ท่าตรง	๑
- ท่ายกอก	๒
- ท่าพักตามปกติ	๓
- ท่าพักตามระเบียบ	๔
- ท่าพักตามสบาย	๕
- ท่าพักแถว	๖
- ท่าเลิกแถว	๗
- ท่าซ้ายหัน	๘
- ท่าขวาหัน	๙
- ท่ากลับหลังหัน	๑๐
- ท่ากึ่งซ้ายหัน	๑๑
- ท่ากึ่งขวาหัน	๑๒
- ท่าก้าวทางข้าง	๑๓
- ท่าก้าวถอยหลัง	๑๕
- ท่าวันทยหัตถ์	๑๖
- ท่านั่งคุกเข่าวันทยหัตถ์	๑๗
- ท่าเลิกนั่งคุกเข่าวันทยหัตถ์	๑๘
- ท่าแลขวา, แลซ้าย	๑๙
- ท่าถอดหมวก	๒๐
- ท่าสวมหมวก	๒๑

สารบัญ

	หน้า
- ทำหมอบ	๒๒
- ทำลุก	๒๓
- ทำเดินสวนสนาม	๒๔
- ทำเดินตามปกติ	๒๕
- ทำเดินตามสบาย	๒๖
- ทำหยุดจากการเดิน	๒๗
- ทำซ้ายหันในเวลาเดิน	๒๘
- ทำขวาหันในเวลาเดิน	๒๙
- ทำกลับหลังหันในเวลาเดิน	๓๐
- ทำซอยเท้าอยู่กับที่	๓๑
- ทำหยุดจากการซอยเท้า	๓๒
- ทำเดินจากการซอยเท้า	๓๓
- ทำซอยเท้าจากการเดิน	๓๔
- ทำเปลี่ยนเท้าในเวลาเดิน	๓๕
- ทำวิ่ง	๓๖
- ทำเปลี่ยนจากการเดินเป็นการวิ่ง	๓๗
- ทำเปลี่ยนจากการวิ่งเป็นการเดิน	๓๘
- ทำหยุดจากการวิ่ง	๔๐
- ทำเปลี่ยนเท้าในเวลาวิ่ง	๔๒
- ทำซ้ายหันในเวลาวิ่ง	๔๓

สารบัญ

หน้า

- ทำขวาหันในเวลาวิ่ง	๔๔
- ทำกลับหลังหันในเวลาวิ่ง	๔๕
- การออกนอกแถวและกลับเข้าแถว	๔๖

บทที่ ๒ การฝึกแถวชิด

- แถวหน้ากระดานแถวเดี่ยวปิดระยะ	๕๓
- แถวหน้ากระดานแถวเดี่ยวเปิดระยะ	๕๔
- แถวหน้ากระดานสองแถวขึ้นไปปิดระยะ	๕๕
- แถวหน้ากระดานสองแถวขึ้นไปเปิดระยะ	๕๖
- แถวตอนเรียงหนึ่ง	๕๗
- แถวตอนเรียงสองขึ้นไป	๕๘
- การแยกคู่ขาดของแถวหน้ากระดาน	๖๐
- การแยกคู่ขาดของแถวตอน	๖๑
- การนับตามปกติ	๖๒
- การนับทั้งแถว	๖๕
- การนับตามจำนวนที่กำหนด	๖๗
- การเปลี่ยนรูปแถวหน้ากระดาน	๗๐
- การเปลี่ยนรูปแถวตอน	๗๒

สารบัญ

บทที่ ๓ ทำกายบริหารมือเปล่า	หน้า
- ทำกระโดดแยกเท้าหลังมือชนกัน	๗๗
- ทำกระโดดแยกเท้ากางแขนเสมอไหล่	๗๘
- ทำเหวี่ยงแขนลอดช่องขา	๗๙
- ทำนั่งบนส้นเท้า	๘๐
- ทำก้มตัวทางข้าง	๘๑
- ทำงอเข้าครึ่งนั่ง	๘๒
- ทำฟุ้งหลัง	๘๓
- ทำสลับเท้า (Kangaroo)	๘๔
- ทำก้มหน้าแอ่นหลัง	๘๕
- ทำเอียงตัวทางข้าง	๘๖
- ทำโยกตัวทางข้าง	๘๗
- ทำก้มตัวตีศอก	๘๘
- ทำกระโดดทิ้งย่อ	๘๙
- ทำกางแขนปิดลำตัว	๙๐
- ทำดันพื้น	๙๑
- ทำบั้นเอวสลับ	๙๒
- ทำดึงข้อ	๙๓

ภาคผนวก

คำแนะนำ

การใช้คู่มือการฝึก ว่าด้วยแบบฝึกบุคคลทำมือเปล่า

หน่วยทหารในพระองค์ หน่วยทหารรักษาพระองค์ หน่วยทหารมหาดเล็กรักษาพระองค์ และหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์ รวมทั้งหน่วยทหารอื่นๆ ที่มีหน้าที่ในการถวายความปลอดภัยและถวายพระเกียรติ แต่องค์พระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ทุกพระองค์ จำเป็นจะต้องศึกษาพระราชกรณียกิจ พระราชประเพณี แบบธรรมเนียมของทหารรักษาพระองค์ ตลอดจนพระราชนิยม ให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ และปฏิบัติได้อย่างถูกต้องตามกาลเทศะ การจะถวายพระเกียรติได้อย่างสูงส่งนั้น กำลังพลทุกคนจะต้องมีพื้นฐานการฝึก การปฏิบัติที่ถูกต้อง ตามแบบมาตรฐานของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์ (น.ทม.รอ.) ที่สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร องค์ผู้บัญชาการหน่วยบัญชาการถวายความปลอดภัยรักษาพระองค์ พระราชทานไว้ตั้งแต่เมื่อครั้งยังทรงดำรงพระอิสริยยศเป็นสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร

คู่มือการฝึกว่าด้วยแบบฝึกบุคคลทำมือเปล่าฉบับนี้เป็นตำราเอกสารหลักฐานอ้างอิงในการปฏิบัติที่ถูกต้องตามแบบธรรมเนียมของทหารรักษาพระองค์ ดังนั้นผู้ฝึกและครูฝึกทหารทุกระดับชั้น จะต้องหมั่นศึกษา ฝึกทบทวนด้วยตนเอง จนสามารถปฏิบัติให้ได้เสียก่อน มิใช่แต่เพียงการท่องจำเพื่อนำไปสอนทหารเท่านั้น ผู้ฝึกและครูฝึกจะต้องสามารถแสดงตัวอย่างที่ถูกต้อง ปฏิบัติได้อย่างแข็งแรง และสง่างาม สร้างความเชื่อมั่น ศรัทธาให้แก่ผู้รับการฝึกอย่างแท้จริง คู่มือการฝึกประกอบไปด้วยเอกสาร จำนวน ๑ เล่ม และสื่อการสอนโสตทัศนศึกษาในแผ่นบันทึกข้อมูล (DVD) จำนวน ๑ แผ่น เนื้อหาเอกสารแบ่งออกเป็น ๓ บท ได้แก่ บุคคลทำมือเปล่า การฝึกแถวชิด และท่ากายบริหารมือเปล่า

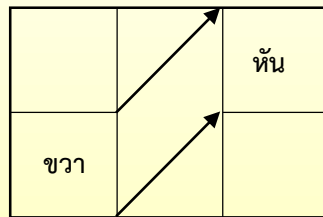
การออกคำสั่งหรือการใช้คำบอกเป็นสิ่งสำคัญในการปฏิบัติท่าต่างๆ ซึ่งแต่ละท่าจะมีการใช้คำบอกที่แตกต่างกัน แบ่งออกเป็น ๔ ประเภท ได้แก่

๑. คำบอกแบ่ง
๒. คำบอกเป็นคำๆ
๓. คำบอกรวด
๔. คำบอกผสม

การใช้คำบอกลักษณะที่ต่างกันของคำบอกประเภทต่างๆ จะเป็นเครื่องบ่งให้ทราบถึงลักษณะการปฏิบัติของท่านั้นๆ แนวทางในการใช้น้ำเสียงเพื่อสั่งและเขียนไว้ให้เห็นความแตกต่างกันอย่างเด่นชัดโดยการแสดงเครื่องหมายไว้

คำบอกแบ่ง (ภาพที่หนึ่ง) เป็นคำบอกที่ใช้เพื่อออกคำสั่ง สำหรับทำฝึกที่ส่วนใหญ่แล้วมักจะกำหนดไว้ให้ปฏิบัติได้เป็นจังหวะเดียวหรือแบ่งเป็นจังหวะๆ ได้ เป็นคำบอกแบ่งนี้ผู้ให้คำบอกจะต้องเปล่งเสียงบอกในคำแรกด้วยการลากเสียงค่อนข้างยาวแล้วเว้นจังหวะไว้เล็กน้อยก่อนที่จะเปล่งเสียงบอกในคำหลังด้วยการเน้นเสียงให้หนักและสั้นการเขียนคำบอกชนิดนี้จะแสดงไว้ให้เห็นด้วยการใช้เครื่องหมายยัติภังค์ (-) คั่นกลางไว้ระหว่างคำบอกคำหน้าและคำหลัง ตัวอย่างเช่น “ขวา - หัน” เป็นต้น

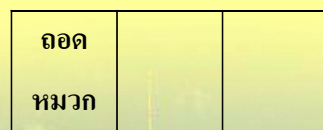
ภาพที่หนึ่ง แสดงการบอกคำบอก “แบ่ง”

คำบอกเป็นคำๆ (ภาพที่สอง) เป็นคำบอกที่ใช้เพื่อออกคำสั่ง สำหรับทำฝึกที่ส่วนใหญ่แล้วมักจะไม่ได้กำหนดให้ปฏิบัติแบ่งเป็นจังหวะๆ ไว้ (แต่สามารถแบ่งการฝึกออกเป็นตอนๆ ได้) และไม่จำเป็นต้องใช้คำบอกยืดยาว ซึ่งอาจจะมีหลายพยางค์ก็ได้ จึงจำเป็นต้องเว้นจังหวะการบอกไว้เป็นตอนๆ หรือคำๆ เป็นคำบอกเป็นคำๆ นี้ผู้ให้คำบอกจะต้องเปล่งเสียงบอกทั้งในคำแรกและคำหลัง ด้วยการวางน้ำหนักเสียงไว้เท่าๆ กัน โดยเว้นจังหวะระหว่างคำไว้เล็กน้อย ไม่ต้องลากเสียงยาวในคำแรก และเน้นหนักในคำหลัง เหมือนคำบอกแบ่ง การเขียนคำบอกชนิดนี้จะแสดงไว้ให้เห็นโดยการใช้เครื่องหมายจุลภาค (,) คั่นกลางไว้ระหว่างคำบอกคำหน้าและคำหลัง ตัวอย่างเช่น “ตามระเบียบ, พัก” เป็นต้น

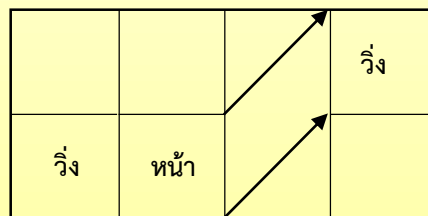
ภาพที่สอง แสดงการบอกคำบอก “เป็นคำๆ”

คำบอกรวด (ภาพที่สาม) เป็นคำบอกที่ใช้เพื่อออกคำสั่งสำหรับทำฝึกที่ส่วนใหญ่แล้ว มักจะไม่กำหนดให้ปฏิบัติแบ่งเป็นจังหวะๆ ไว้ (แต่สามารถแบ่งการฝึกออกเป็นตอนๆ ได้) และเป็นคำสั่งที่ไม่ยืดยาวหรือมีหลายพยางค์ จึงไม่มีความจำเป็นต้องแบ่งจังหวะการสั่งไว้เป็นตอนๆ หรือคำๆ เป็นคำบอกรวดนี้ไม่ว่าจะมีกี่พยางค์ก็ตาม ผู้ให้คำบอกจะต้องบอกรวดเดียวจบโดยวางน้ำหนักเสียงเป็นระดับเดียวการเขียนคำบอกชนิดนี้จะแสดงไว้ให้เห็นโดยเขียนเป็นคำติดต่อกันทั้งหมดไม่ใช้เครื่องหมายใดๆ ทั้งสิ้น ตัวอย่างเช่น “ถอดหมวก” เป็นต้น

ภาพที่สาม แสดงการบอกคำบอก “รวด”

คำบอกผสม (ภาพที่สี่) เป็นคำบอกที่มีลักษณะคล้ายคำบอกเป็นคำๆ จะต่างก็ตรงที่คำบอกในคำหลังจะเป็นเป็นคำบอกแบ่ง เพราะฉะนั้นคำบอกประเภทนี้จึงเป็นคำบอกที่ใช้เพื่อออกคำสั่งสำหรับทำฝึกที่ส่วนใหญ่ มักจะกำหนดให้ปฏิบัติแบ่งเป็นจังหวะๆ ได้ตามลักษณะของคำบอกแบ่งที่ผสมอยู่ในคำหลังของคำบอกผสมนี้เป็นหลักคำบอกผสมนี้ผู้ให้คำบอกจะต้องเปล่งเสียงบอกในคำแรกเช่นเดียวกับคำบอกเป็นคำๆ คือ วางน้ำหนักเสียงไว้เท่าๆ กัน ส่วนการเปล่งเสียงในคำบอกห้วงหลังก็คงเปล่งเสียงในลักษณะเดียวกันกับคำบอกแบ่ง คือเปล่งเสียงบอกในคำแรกด้วยการลากเสียงค่อนข้างยาว แล้วเว้นจังหวะไว้เล็กน้อยก่อนที่จะเปล่งเสียงบอกในคำหลังด้วยการเน้นเสียงให้หนักและสั้น การเขียนคำบอกชนิดนี้จะแสดงไว้ให้เห็นโดยใช้เครื่องหมายจุลภาค (,) คั่นกลางไว้ระหว่างคำบอกห้วงแรกและห้วงหลัง ส่วนคำบอกในห้วงหลังคงใช้เครื่องหมายยัติภังค์ (-) คั่นกลางไว้ระหว่างคำบอกคำหน้าและคำหลัง ตัวอย่างเช่น “วิ่ง, หน้า - วิ่ง” เป็นต้น

ภาพที่สี่ แสดงการบอกคำบอก “ผสม”

ลำดับขั้นตอนในการฝึก สมควรฝึกแบบปิดขั้นตอนจนทหารปฏิบัติได้คล่องแคล่วพอสมควรแล้ว จึงค่อยฝึกแบบเปิดขั้นตอน ซึ่งการใช้คำบอกในการปฏิบัติแบบปิดขั้นตอนนั้นจะใช้คำบอกที่แตกต่างกับการใช้คำบอกข้างต้น ควรศึกษาให้ละเอียดเพื่อความถูกต้องและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกัน

ตารางสรุปชนิดคำบอกบุคคลท่ามือเปล่า

ลำดับ	ท่า	คำบอก	ชนิดคำบอก
๑	ท่าตรง	“แถว - ตรง”	แบ่ง
๒	ท่ายกอก	“ยก, อก”	เป็นคำๆ
๓	ท่าพักตามปกติ	“พัก”	รวด
๔	ท่าพักตามระเบียบ	“ตามระเบียบ, พัก”	เป็นคำๆ
๕	ท่าพักตามสบาย	“ตามสบาย, พัก”	เป็นคำๆ
๖	ท่าพักแถว	“พักแถว”	รวด
๗	ท่าเลิกแถว	“เลิกแถว”	รวด
๘	ท่าซ้ายหัน	“ซ้าย - หัน”	แบ่ง
๙	ท่าขวาหัน	“ขวา - หัน”	แบ่ง
๑๐	ท่ากลับหลังหัน	“กลับหลัง - หัน”	แบ่ง
๑๑	ท่ากึ่งซ้ายหัน	“กึ่งซ้าย - หัน”	แบ่ง
๑๒	ท่ากึ่งขวาหัน	“กึ่งขวา - หัน”	แบ่ง
๑๓	ท่าก้าวทางข้าง	“ก้าวทางข้าง, ท่า”	เป็นคำๆ
๑๔	ท่าก้าวถอยหลัง	“ก้าวถอยหลัง, ท่า”	เป็นคำๆ
๑๕	ท่าวันทยหัตถ์	“ตรงหน้า (ทางขวา, ทางซ้าย), วันทยหัตถ์”	ผสม
๑๖	ท่านั่งคุกเข่าวันทยหัตถ์	“นั่งคุกเข่า, ท่า”	เป็นคำๆ
๑๗	ท่าเลิคนั่งคุกเข่าวันทยหัตถ์	“เลิกนั่งคุกเข่า, ท่า”	เป็นคำๆ
๑๘	ท่าแลขวา, แลซ้าย	“แลขวา (แลซ้าย) - ท่า”	แบ่ง
๑๙	ท่าถอดหมวก	“ถอดหมวก”	รวด
๒๐	ท่าสวมหมวก	“สวมหมวก”	รวด
๒๑	ท่าหมอบ	“หมอบ”	รวด
๒๒	ท่าลุก	“ลุก”	รวด

ลำดับ	ท่า	คำบอก	ชนิดคำบอก
๒๓	ทำเดินสวนสนาม	“สวนสนาม, หน้า - เดิน”	ผสม
๒๔	ทำเดินตามปกติ	“หน้า - เดิน”	แบ่ง
๒๕	ทำเดินตามสบาย	“เดินตามสบาย”	รวด
๒๖	ท่าหยุดจากการเดิน	“แถว - หยุด”	แบ่ง
๒๗	ท่าซ้ายหันในเวลาเดิน	“ซ้าย - หัน”	แบ่ง
๒๘	ท่าขวาหันในเวลาเดิน	“ขวา - หัน”	แบ่ง
๒๙	ท่ากลับหลังหันในเวลาเดิน	“กลับหลัง - หัน”	แบ่ง
๓๐	ท่าซอยเท้าอยู่กับที่	“ซอยเท้า, ท่า”	เป็นคำๆ
๓๑	ท่าหยุดจากการซอยเท้า	“แถว - หยุด”	แบ่ง
๓๒	ท่าเดินจากการซอยเท้า	“หน้า - เดิน”	แบ่ง
๓๓	ท่าซอยเท้าจากการเดิน	“ซอยเท้า, ท่า”	เป็นคำๆ
๓๔	ท่าเปลี่ยนเท้าในเวลาเดิน	“เปลี่ยน, เท้า”	เป็นคำๆ
๓๕	ท่าวิ่ง	“วิ่ง, หน้า - วิ่ง”	ผสม
๓๖	ท่าเปลี่ยนจากการเดินเป็นการวิ่ง	“วิ่งหน้า - วิ่ง”	ผสม
๓๗	ท่าเปลี่ยนจากการวิ่งเป็นการเดิน	“เดิน - ท่า”	แบ่ง
๓๘	ท่าหยุดจากการวิ่ง	“แถว - หยุด”	แบ่ง
๓๙	ท่าเปลี่ยนเท้าในเวลาวิ่ง	“เปลี่ยน, เท้า”	เป็นคำๆ
๔๐	ท่าซ้ายหันในเวลาวิ่ง	“ซ้าย - หัน”	แบ่ง
๔๑	ท่าขวาหันในเวลาวิ่ง	“ขวา - หัน”	แบ่ง
๔๒	ท่ากลับหลังหันในเวลาวิ่ง	“กลับหลัง - หัน”	แบ่ง
๔๓	การออกนอกแถวและกลับเข้าแถว	“หน้าแถว, ประจำที่” “หน้าแถว, กลับ, เข้าแถว”	เป็นคำๆ เป็นคำๆ

บทที่ ๑

บุคคลทำมือเปล่า

ท่าตรง

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก

บุคคลทำมือเปล่า “ท่าตรง”

๒.ความมุ่งหมาย

เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็ก
ราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์

ท่าตรงเป็นท่าพื้นฐานของทุกท่าก่อนจะปฏิบัติทำได้ก็ตามจะต้องเริ่มจากท่าตรงเสมอ และใช้เป็น
ท่าแสดงความเคารพเมื่ออยู่ในแถวหรือกรณีที่อยู่นอกแถวแต่ไม่สวมหมวก

๔.คำบอก

เป็นคำบอก “แบ่ง” ใช้คำบอก “แถว - ตรง”

ท่าตรง (ด้านหน้า)

ท่าตรง (ด้านข้าง)

๕.การปฏิบัติ

เมื่อได้ยินคำบอก “แถว - ตรง” ให้ผู้ปฏิบัติยืนให้ส้นเท้าทั้งสองข้างชิดและอยู่ในแนวเดียวกัน
ปลายเท้าทั้งสองแยกออกไปทางข้าง ข้างละเท่าๆ กัน จนปลายเท้าห่างกันประมาณหนึ่งคืบ ปลายเท้าเฉียงทำมุม
ประมาณ ๔๕ องศา เข่าทั้งสองข้างเหยียดตรงและบีบเข้าหากันลำตัวตั้งตรง ออกผาย ไหล่ผึ่ง แขนทั้งสองข้าง
อยู่ข้างลำตัวในลักษณะงอข้อศอกจนเกิดเป็นช่องว่างห่างจากลำตัวประมาณหนึ่งฝ่ามือ และพลิกข้อศอกไป
ข้างหน้าเล็กน้อยจนไหล่ทั้งสองข้างตึงและเสมอกัน นิ้วมือทั้งห้าเหยียดตรงเรียงชิดติดกันและให้นิ้วกลางแตะที่
กึ่งกลางขาท่อนบนหรือประมาณแนวตะเข็บกางเกง น้ำหนักตัวอยู่บนเท้าทั้งสองข้าง

ท่ายกอก

๑.ความเป็นมา : ท่ายกอกเป็นท่าฝึกพระราชทาน สืบเนื่องมาจากการที่ สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร ตั้งแต่เมื่อครั้งยังทรงดำรงพระอิสริยยศเป็นสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ทรงสังเกตและทรงทอดพระเนตรเห็นเหล่าบรรดาทหารหลายนาย มีบุคลิกลักษณะที่ไม่สง่าผ่าเผย มักจะยืนค่อมตัว ไม่ยืดดอก และปลายคางเชิด จึงพระราชทานคำสอน พร้อมทั้งทรงพระเมตตาแสดงพระองค์เป็นตัวอย่าง ด้วยการ ยืดดอก เก็บคาง และสะบัดหน้าไปยังผู้รับการเคารพ ซึ่งท่ายกอกนี้สามารถนำไปปฏิบัติประกอบกับทุกท่าการฝึกในขั้นตอนสุดท้ายของแต่ละท่าได้ ในระยะแรกทรงเรียกท่าการฝึกนี้แบบลำลองว่า “ท่าแก้เขิน” ต่อมาพระราชทานชื่อท้านี้ว่า “ท่ายกอก”

๒.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่ามือเปล่า “ท่ายกอก”

๓.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๔.ประโยชน์ : ใช้สำหรับประกอบการปฏิบัติในขั้นตอนสุดท้ายของทุกท่า เพื่อแสดงถึงความแข็งแกร่งและความสง่าผ่าเผยของผู้ปฏิบัติ

๕.คำบอก : เป็นคำบอก “เป็นคำๆ” ใช้คำบอก “ยก, ออก”

๖.การปฏิบัติ : เมื่อได้ยินคำบอก “ยก” เป็นการเตือนให้ผู้ปฏิบัติเตรียมพร้อมในการปฏิบัติต่อไป เมื่อได้ยินคำบอก “ออก” ให้ผู้ปฏิบัติยกหน้าอกขึ้นในลักษณะกระตุกหน้าอกให้ผึ่งผาย ซึ่งมีใช้การยกไหล่หรือสุดลมหายใจเข้า จากนั้นเมื่อได้ยินคำบอก “อ๊ีบ” ให้ผู้ปฏิบัติสะบัดหน้าไปทางผู้รับการเคารพ (ในลักษณะการกั๊กกรม) ไปในทิศทางตรงหน้า ทางขวา หรือทางซ้ายให้แข็งแรง

ท่ายกอก (ด้านหน้า)

ท่ายกอก (ด้านข้าง)

หมายเหตุ : แบ่งออกเป็น ๒ ลักษณะ

๑.กรณีผู้ปฏิบัติมีตั้งแต่ ๒ นายขึ้นไป ให้ผู้ที่มีชั้นยศสูงสุดในบริเวณนั้นเป็นคนสั่ง “ยก, ออก” ปฏิบัติให้พร้อมเพรียงกันทุกนาย และสั่ง “อ๊ีบ” พร้อมกับสะบัดหน้าไปในทิศทางผู้รับการเคารพ

๒.กรณีผู้ปฏิบัติมีคนเดียว ให้ผู้ปฏิบัติปฏิบัติท่ายกอก และสะบัดหน้าประกอบการแสดงความเคารพให้แข็งแรง

ท่าพัก

ท่าพัก แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท

๑. ท่าพักในแถว ประกอบด้วย
 - ๑.๑ ท่าพักตามปกติ
 - ๑.๒ ท่าพักตามระเบียบ
 - ๑.๓ ท่าพักตามสบาย
๒. ท่าพักนอกแถว ประกอบด้วย
 - ๒.๑ ท่าพักแถว
 - ๒.๒ ท่าเลิกแถว

ท่าพักตามปกติ

๑. เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่ามือเปล่า “ท่าพักตามปกติ”

๒. ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓. ประโยชน์ : เพื่อให้ผู้ปฏิบัติผ่อนคลายอิริยาบถจากการปฏิบัติในบุคคลท่ามือเปล่า

๔. คำบอก : เป็นคำบอก “รวด” ใช้คำบอก “พัก”

ท่าพักตามปกติ (ด้านหน้า)

ท่าพักตามปกติ (ด้านข้าง)

๕. การปฏิบัติ : เมื่อได้ยินคำบอก “พัก” ให้ผู้ปฏิบัติหย่อนเข่าขวาลงเล็กน้อย โดยส่วนอื่นๆ ของร่างกายอยู่ในลักษณะท่าตรง เมื่อได้ยินคำบอก “แถว” ให้ผู้ปฏิบัติยืนตัวขึ้นพร้อมสุดลมหายใจเข้าปอด เมื่อได้ยินคำบอก “ตรง” ให้กระตุกเข่าขวากลับไปอยู่ในท่าตรงอย่างรวดเร็วและแข็งแรง

หมายเหตุ : ท่าพักตามปกตินี้สามารถเปลี่ยนเข้าได้ ห้ามพูดคุยกันและเปลี่ยนที่ยืนของเท้าทั้งสองข้างเป็นอันขาด

“พัก”

เป็นคำบอก “รวด”

ท่าพักตามปกติ

ท่าพักตามระเบียบ

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก

บุคคลทำมือเปล่า “ท่าพักตามระเบียบ”

๒.ความมุ่งหมาย

เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์

ใช้ในโอกาสรองรับคำสั่งหรือฟังคำสั่งแจ้งในลักษณะรูปแถว และใช้ปฏิบัติหน้าที่เฝ้ารักษาการณ์ (ไม่ประกอบอาวุธ)

๔.คำบอก

เป็นคำบอก “เป็นคำๆ” ใช้คำบอก “ตามระเบียบ, พัก”

๕.การปฏิบัติ

เมื่อได้ยินคำบอก “ตามระเบียบ, พัก” ให้ผู้ปฏิบัติแยกเท้าซ้ายออกไปทางด้านข้าง จากนั้น ตบเท้าซ้ายอย่างแข็งแรงประมาณ ๓๐ เซนติเมตร พร้อมกับนำมือทั้งสองข้างขึ้นประสานกันไว้ทางด้านหลัง ในลักษณะหันหลังมือเข้าหาลำตัว วางหลังมือซ้ายแนบชิดติดลำตัวอยู่ใต้เข็มขัดเล็กน้อย มือขวาทับมือซ้าย นิ้วหัวแม่มือขวาทับนิ้วหัวแม่มือซ้าย มือซ้ายจับมือขวา นิ้วมือทั้งสี่ของมือขวาเหยียดตึงเรียงชิดติดกัน และแบะข้อศอกทั้งสองไปข้างหน้าจนไหล่ตึง ขาทั้งสองข้างเหยียดตึง น้ำหนักตัวอยู่บนเท้าทั้งสองข้าง ส่วนต่างๆ ของร่างกายอยู่ในลักษณะท่าตรง

ท่าพักตามระเบียบ (ด้านหน้า)

ท่าพักตามระเบียบ (ด้านหลัง)

หมายเหตุ

เมื่อได้ยินคำบอก “แถว” ให้ผู้ปฏิบัติแยกเท้าซ้ายออกไปทางด้านข้าง จากนั้น ตบเท้าซ้ายอย่างแข็งแรงประมาณ ๓๐ เซนติเมตร พร้อมกับนำมือทั้งสองข้างขึ้นประสานกันไว้ทางด้านหลัง ในลักษณะหันหลังมือเข้าหาลำตัว วางหลังมือซ้ายแนบชิดติดลำตัวอยู่ใต้เข็มขัดเล็กน้อย มือขวาทับมือซ้าย นิ้วหัวแม่มือขวาทับนิ้วหัวแม่มือซ้าย มือซ้ายจับมือขวา นิ้วมือทั้งสี่ของมือขวาเหยียดตึงเรียงชิดติดกัน และแบะข้อศอกทั้งสองไปข้างหน้าจนไหล่ตึง ขาทั้งสองข้างเหยียดตึง น้ำหนักตัวอยู่บนเท้าทั้งสองข้าง ส่วนต่างๆ ของร่างกายอยู่ในลักษณะท่าตรง

เมื่อผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติในท่าพักตามระเบียบแล้ว ให้ปฏิบัติท่ายกอก

ท่าพักตามสบาย

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก

บุคคลทำมือเปล่า “ท่าพักตามสบาย”

๒.ความมุ่งหมาย

เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์

ใช้ในการผ่อนคลายเป็นอิริยาบถเมื่ออยู่ในแถว สามารถจัดระเบียบเครื่องแต่งกายได้

๔.คำบอก

เป็นคำบอก “เป็นคำๆ” ใช้คำบอก “ตามสบาย, พัก”

๕.การปฏิบัติ

เมื่อได้ยินคำบอก “ตามสบาย, พัก” ให้ผู้ปฏิบัติค่อยๆ หย่อนเข่าขวาลงเล็กน้อยเหมือนท่าพักตามปกติ ต่อจากนั้นจึงเคลื่อนไหวส่วนต่างๆ ของร่างกายได้ แต่เท้าข้างใดข้างหนึ่งของผู้ปฏิบัติต้องอยู่เป็นหลักไว้

ท่าพักตามสบาย

หมายเหตุ

ในการออกคำสั่งเมื่อต้องการให้ผู้ปฏิบัติกลับมาอยู่ในท่าตรง ให้ออกคำสั่งเตือน “เลิกทำ” แล้วจึงจะใช้คำบอก “แถว - ตรง” และปฏิบัติในท่ายกอก

เมื่อได้ยินคำบอก “แถว” ให้ผู้ปฏิบัติสุดลมหายใจเข้าปอดสั้นๆ และยกอกขึ้นแล้วรับจัดส่วนต่างๆ ของร่างกายให้อยู่ในท่าพักตามปกติ และเมื่อได้ยินคำบอก “ตรง” ให้ผู้ปฏิบัติกระดุกเข่าขากลับมาอยู่ในลักษณะท่าตรงอย่างแข็งแรง

“ตามสบาย, พัก”

เป็นคำบอก “เป็นคำๆ”

ท่าพักตามสบาย

ท่าพักแถว

- ๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำมือเปล่า “ท่าพักแถว”
- ๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์
- ๓.ประโยชน์ : ท่าพักแถวเป็นการผ่อนคลายอิริยาบถโดยไม่อยู่ในรูปแบบแถวในระยะเวลาไม่นาน แต่ยังคงอยู่บริเวณใกล้ที่รวมพลพร้อมเรียกแถว
- ๔.คำบอก : เป็นคำบอก "รวด" ใช้คำบอก “พักแถว”

รูปที่หนึ่ง

รูปที่สอง

๕.การปฏิบัติ : เมื่อได้ยินคำบอก “พักแถว” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่ากึ่งขวาหันโดยไม่ชิดเท้า จากนั้นตบเท้าซ้ายไปข้างหน้า น้ำหนักตัวอยู่บนเท้าซ้าย สันเท้าขวาเปิด พร้อมยกมือทั้งสองข้าง ในลักษณะกำหลวมขึ้นมาบริเวณหน้าอก ข้อศอกกางเล็กน้อย พร้อมเปล่งเสียง “เฮ้” และออกนอกแถวทันที

หมายเหตุ : เมื่อได้ยินคำบอก “แถว” ให้เปล่งเสียง “เฮ้” พร้อมกลับมาอยู่ในรูปแบบแถวเดิม พร้อมกับจัดแถวและกลับมาอยู่ในลักษณะท่าตรง

ท่าเล็กแถว

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่ามือเปล่า “ท่าเล็กแถว”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ท่าเล็กแถวเป็นท่าที่ใช้ในโอกาสเลิกจากการฝึก หรือเลิกยืนรับฟังคำสั่ง

๔.คำบอก : เป็นคำบอก "รวด" ใช้คำบอก "เล็กแถว"

รูปที่หนึ่ง

รูปที่สอง

๕.การปฏิบัติ : เมื่อได้ยินคำบอก “เล็กแถว” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่ากึ่งขาหันทันโดยไม่ชิดเท้า จากนั้นเตะเท้าซ้ายไปข้างหน้า จุ่มปลายเท้า และตบเท้าลงกับพื้น น้ำหนักตัวอยู่บนเท้าซ้าย สันเท้าขวาเปิด พร้อมยกมือทั้งสองข้าง ในลักษณะกำหลวมขึ้นมาบริเวณหน้าอก ข้อศอกกางเล็กน้อย พร้อมเปล่งเสียง “เอ้”

หมายเหตุ : เมื่อต้องการให้กลับมาอยู่ในรูปแถว ผู้ควบคุมแถวต้องทำการเรียกแถวใหม่โดยสามารถเปลี่ยนรูปแถวได้

“เล็กแถว”

เป็นคำบอก “รวด”

ท่าเล็กแถว

ท่าหัน

ท่าหันอยู่กับที่ แบ่งออกเป็น ๕ ท่า

๑.ท่าซ้ายหัน

๔.ท่ากึ่งซ้ายหัน

๒.ท่าขวาหัน

๕.ท่ากึ่งขวาหัน

๓.ท่ากลับหลังหัน

ท่าซ้ายหัน

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่ามือเปล่า “ท่าซ้ายหัน”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้เปลี่ยนทิศทางของแถวจากทิศทางตรงหน้าไปยังทิศทางด้านซ้าย

๔.คำบอก : เป็นคำบอก "แบ่ง" ใช้คำบอก “ซ้าย - หัน”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๒ จังหวะ

จังหวะหนึ่ง

จังหวะสอง

จังหวะหนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “ซ้ายหันจังหวะ - หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติเปิดปลายเท้าซ้ายยกส้นเท้าขวาขึ้นเล็กน้อยใช้ส้นเท้าซ้ายเป็นจุดหมุน หมุนตัวไปทางซ้ายด้วยแรงเหวี่ยงของสะโพกจนได้ ๙๐ องศา ในขณะที่หมุนตัวไปนั้นให้ใช้ปลายเท้าขวาจดแน่นกับพื้นแล้วบิดส้นเท้าขวาออกนอกลำตัวจนขาขวาเหยียดตั้งส้นเท้าขวาเปิดปลายเท้าขวาชี้ไปในทิศทางตรงหน้า เมื่อหันได้ที่แล้วน้ำหนักตัวจะอยู่บนเท้าซ้ายในขณะที่หมุนตัวไปนั้นให้ผู้ปฏิบัติรักษาลักษณะท่าทางของลำตัวให้อยู่ในลักษณะท่าตรง

จังหวะสอง : เมื่อได้ยินคำบอก “ซ้ายหันจังหวะ - สอง” ให้ผู้ปฏิบัตินำส้นเท้าขวามาชิดส้นเท้าซ้ายอย่างแข็งแรง หลังจากนั้นให้ปฏิบัติในท่ายกอก

หมายเหตุ : เมื่อปฏิบัติในรูปแถว การอัดส้นเท้าต้องปฏิบัติให้เกิดความแข็งแรง พร้อมเพรียง เสียงชิดเท้าต้องเป็นเสียงเดียวกัน

ท่าขวาหัน

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่ามือเปล่า “ท่าขวาหัน”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้เปลี่ยนทิศทางการแถวจากทิศทางตรงหน้าไปยังทิศทางด้านขวา

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “แบ่ง” ใช้คำบอก “ขวา - หัน”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๒ จังหวะ

จังหวะหนึ่ง

จังหวะหนึ่ง

เมื่อได้ยินคำบอก “ขวาหันจังหวะ - หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติเปิดปลายเท้าขวายกส้นเท้าซ้ายขึ้นเล็กน้อยใช้ส้นเท้าขวาเป็นจุดหมุนหมุนตัวไปทางขวาด้วยแรงเหวี่ยงของสะโพกจนได้ ๙๐ องศา ในขณะที่หมุนตัวไปนั้นให้ใช้ปลายเท้าซ้ายกดแน่นกับพื้นแล้วบิดส้นเท้าซ้ายออกนอกลำตัวจนขาซ้ายเหยียดตึง ส้นเท้าซ้ายเปิดปลายเท้าซ้ายชี้ไปในทิศทางตรงหน้า เมื่อหันได้ที่แล้วน้ำหนักตัวจะอยู่บนเท้าขวาในขณะที่หมุนตัวไปนั้นให้ผู้ปฏิบัติรักษาลักษณะท่าทางของลำตัวให้อยู่ในลักษณะท่าตรง

จังหวะสอง

จังหวะสอง

เมื่อได้ยินคำบอก “ขวาหันจังหวะ - สอง” ให้ผู้ปฏิบัตินำส้นเท้าซ้ายมาชิดส้นเท้าขวาอย่างแข็งแรง หลังจากนั้นให้ปฏิบัติในท่ายกอก

หมายเหตุ : เมื่อปฏิบัติในรูปแถว การอัดส้นเท้าต้องปฏิบัติให้เกิดความแข็งแรง พร้อมเพรียง เสียงชิดเท้าต้องเป็นเสียงเดียวกัน

“ขวา - หัน”

เป็นคำบอก “แบ่ง”

ท่าขวาหัน

ท่ากลับหลังหัน

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำมือเปล่า “ท่ากลับหลังหัน”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้เปลี่ยนทิศทางของแถวจากทิศทางตรงหน้าไปยังทิศทางตรงข้าม

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “แบ่ง” ใช้คำบอก “กลับหลัง - หัน”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๒ จังหวะ

จังหวะหนึ่ง

จังหวะหนึ่ง

เมื่อได้ยินคำบอก “กลับหลังหันจังหวะ - หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติเปิดปลายเท้าขวายกส้นเท้าซ้ายขึ้นเล็กน้อยใช้ส้นเท้าขวาเป็นจุดหมุนให้ยกเท้าซ้ายเหวี่ยงไปทางซ้าย และนำปลายเท้าซ้ายไปวางแตะพื้นไว้ด้านหลังเฉียงไปทางซ้ายของลำตัวประมาณครึ่งก้าวหรือหนึ่งช่วงไหล่ ปลายเท้าซ้ายอยู่ในแนวเดียวกับส้นเท้าขวา ขาซ้ายเหยียดตึงส้นเท้าเปิดหมุนตัวไปทางขวาด้วยแรงเหวี่ยงของสะโพกจนได้ ๑๘๐ องศา หรือจากทิศทางตรงหน้าไปข้างหลัง ในขณะที่หมุนตัวไปนั้นให้รักษาลักษณะท่าทางของลำตัวอยู่ในลักษณะท่าตรง

จังหวะสอง

จังหวะสอง

เมื่อได้ยินคำบอก “กลับหลังหันจังหวะ - สอง” ให้ผู้ปฏิบัตินำส้นเท้าซ้ายมาชิดส้นเท้าขวาอย่างแข็งแรง หลังจากนั้นให้ปฏิบัติในท่ายกอก

หมายเหตุ : เมื่อปฏิบัติในรูปแถว การอัดส้นเท้าต้องปฏิบัติให้เกิดความแข็งแรง พร้อมเพรียง เสียงชิดเท้าต้องเป็นเสียงเดียวกัน

ท่ากึ่งซ้ายหัน

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่ามือเปล่า “ท่ากึ่งซ้ายหัน”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้เปลี่ยนทิศทางของแถวจากทิศทางตรงหน้าไปยังทิศทางด้านซ้าย (ทิศทางเฉียง ๔๕ องศาจากทิศทางตรงหน้า)

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “แบ่ง” ใช้คำบอก “กึ่งซ้าย - หัน”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๒ จังหวะ

จังหวะหนึ่ง

จังหวะหนึ่ง

เมื่อได้ยินคำบอก “กึ่งซ้ายหันจังหวะ - หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติเปิดปลายเท้าซ้ายยกส้นเท้าขวาขึ้นเล็กน้อยใช้ส้นเท้าซ้ายเป็นจุดหมุนหมุนตัวไปทางซ้ายด้วยแรงเหวี่ยงของสะโพกจนได้ ๔๕ องศา ในขณะที่หมุนตัวไปนั้นให้ใช้ปลายเท้าขวากดดันกับพื้นแล้วบิดส้นเท้าขวาออกนอกลำตัวจนขาขวาเหยียดตึง ส้นเท้าขวาเปิดปลายเท้าขวาชี้ไปในทิศทางตรงหน้า เมื่อหันได้ที่แล้วน้ำหนักตัวจะอยู่บนเท้าซ้าย ในขณะที่หมุนตัวไปนั้นให้ผู้ปฏิบัติรักษาลักษณะท่าทางของลำตัวให้อยู่ในลักษณะท่าตรง

จังหวะสอง

จังหวะสอง

เมื่อได้ยินคำบอก “กึ่งซ้ายหันจังหวะ - สอง” ให้ผู้ปฏิบัตินำส้นเท้าขวามาชิดส้นเท้าซ้ายอย่างแข็งแรง หลังจากนั้นให้ปฏิบัติท่ายกอก

หมายเหตุ : เมื่อปฏิบัติในรูปแถว การอัดส้นเท้าต้องปฏิบัติให้เกิดความแข็งแรง พร้อมเพรียง เสียงชิดเท้าต้องเป็นเสียงเดียวกัน

ท่ากิ่งขาห้น

- ๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำมือเปล่า “ท่ากิ่งขาห้น”
- ๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์
- ๓.ประโยชน์ : ใช้เปลี่ยนทิศทางของแถวจากทิศทางตรงหน้าไปยังทิศทางด้านขวา (ทิศทางเฉียง ๔๕ องศาจากทิศทางตรงหน้า)
- ๔.คำบอก : เป็นคำบอก “แบ่ง” ใช้คำบอก “กิ่งขา - ห้น”
- ๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๒ จังหวะ

จังหวะหนึ่ง

จังหวะหนึ่ง

เมื่อได้ยินคำบอก “กิ่งขาห้นจังหวะ - หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติเปิดปลายเท้าขวายกส้นเท้าซ้ายขึ้นเล็กน้อยใช้ส้นเท้าขวาเป็นจุดหมุนหมุนตัวไปทางขวาด้วยแรงเหวี่ยงของสะโพกจนได้ ๔๕ องศา ในขณะที่หมุนตัวไปนั้นให้ใช้ปลายเท้าซ้ายกดแน่นกับพื้น แล้วบิดส้นเท้าซ้ายออกนอกลำตัวจนขาซ้ายเหยียดตึง ส้นเท้าซ้ายเปิดปลายเท้าซ้ายชี้ไปในทิศทางตรงหน้า เมื่อหันได้ที่แล้วน้ำหนักตัวจะอยู่บนเท้าขวา ในขณะที่หมุนตัวไปนั้น ให้ผู้ปฏิบัติรักษาลักษณะท่าทางของลำตัวให้อยู่ในลักษณะท่าตรง

จังหวะสอง

จังหวะสอง

เมื่อได้ยินคำบอก “กิ่งขาห้นจังหวะ - สอง” ให้ผู้ปฏิบัตินำส้นเท้าซ้ายมาชิดส้นเท้าขวาอย่างแข็งแรง หลังจากนั้นให้ปฏิบัติในท่ายกอก

หมายเหตุ : เมื่อปฏิบัติในรูปแถว การอัดส้นเท้าต้องปฏิบัติให้เกิดความแข็งแรง พร้อมเพรียง เสียงชิดเท้าต้องเป็นเสียงเดียวกัน

ท่าก้าวทางข้าง

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำมือเปล่า “ท่าก้าวทางข้าง”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ท่าก้าวทางข้างใช้เปลี่ยนตำแหน่งรูปแถวไปทางด้านข้างทางซ้าย หรือทางขวาในระยะใกล้ๆ

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “เป็นคำๆ” ใช้คำบอก “ก้าวทางข้างทางซ้าย, ท่า” หรือ “ก้าวทางข้างทางขวา (ซ้าย), ท่า” แล้วสั่งว่า “แถว - หยุด” (ใช้ในโอกาสที่ไม่กำหนดจำนวนก้าวให้) ถ้าใช้คำบอก “ก้าวทางข้างทางซ้าย...ก้าว, ท่า” หรือ “ก้าวทางข้างทางขวา...ก้าว, ท่า” (ใช้ในโอกาสที่กำหนดจำนวนก้าวให้) ในกรณีนี้ไม่ต้องสั่งแถวหยุด เมื่อครบจำนวนก้าวให้หยุดเอง)

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๒ จังหวะ

ท่าเริ่มต้น

จังหวะหนึ่ง (รูปที่หนึ่ง)

จังหวะหนึ่ง (รูปที่หนึ่ง)

เมื่อได้ยินคำบอก “ก้าวทางข้างทางซ้าย (ขวา), ท่า” ให้ผู้ปฏิบัติยกส้นเท้าทั้งสองขึ้นแล้วยืนด้วยปลายเท้าส่วนอื่นๆ ของร่างกายอยู่ในลักษณะของท่าตรง

จังหวะหนึ่ง (รูปที่สอง)

จังหวะหนึ่ง (รูปที่สอง)

ก้าวไปทางข้างทางซ้าย (ขวา) ประมาณหนึ่งช่วงไหล่ (๓๐ เซนติเมตร) ยังคงยืนด้วยปลายเท้าน้ำหนักตัวอยู่บนปลายเท้าทั้งสองข้าง ส่วนอื่นๆ ของร่างกายอยู่ในลักษณะของท่าตรง

“ก้าวทางข้างทางซ้าย (ขวา), ท่า”

เป็นคำบอก “เป็นคำๆ”

ท่าก้าวทางข้าง

จังหวะสอง (รูปที่หนึ่ง)

จังหวะสอง (รูปที่หนึ่ง)

นำส้นเท้าขวา (ซ้าย) ไปชิดส้นเท้าซ้าย (ขวา) อย่างแข็งแรง ยังคงยืนด้วยปลายเท้าๆ ทั้งสองข้างห่างกัน ประมาณหนึ่งคืบ

จังหวะสอง (รูปที่สอง)

จังหวะสอง (รูปที่สอง)

ลดส้นเท้าทั้งสองข้างลงพร้อมกัน ส่วนต่างๆ ของร่างกายอยู่ในลักษณะท่าตรง

หมายเหตุ

ในการใช้คำบอก “แถว - หยุด” จะใช้คำบอกเมื่อส้นเท้าทั้งสอง มาชิดกันและสัมผัสพื้น เช่น เมื่อผู้ปฏิบัติชักเท้าซ้ายมาชิดเท้าขวา และลดส้นเท้าทั้งสองลงยืนบนพื้นจะสั่งว่า “แถว” ผู้ปฏิบัติยังคงก้าวเท้าขวาต่อไป เมื่อผู้ปฏิบัตินำเท้าซ้ายมาชิดเท้าขวา และยืนอีกครั้ง ก็จะสั่งว่า “หยุด” ในจังหวะที่หนึ่งให้ผู้ปฏิบัติก้าวเท้าขวาไปอีกหนึ่งก้าว ในจังหวะที่สองให้ผู้ปฏิบัตินำเท้าซ้ายมาชิดเท้าขวาพร้อมกับลดส้นเท้าทั้งสองลงยืนบนพื้นกลับไปอยู่ในลักษณะท่าตรง ซึ่งการปฏิบัติของเท้าซ้ายเหมือนเท้าขวาทุกประการ

ท่าก้าวถอยหลัง

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำมือเปล่า “ท่าก้าวถอยหลัง”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้เปลี่ยนตำแหน่งรูปแบบไปทางด้านหลังในระยะใกล้ๆ

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “เป็นคำๆ” ใช้คำบอก “ก้าวถอยหลัง, ท่า” แล้วสั่งว่า “แถว - หยุด” (กรณีไม่กำหนดจำนวนก้าว) หรือ “ก้าวถอยหลัง...ก้าว, ท่า” เมื่อปฏิบัติครบตามจำนวนที่กำหนดให้ผู้ปฏิบัติหยุดด้วยตนเอง (กรณีกำหนดจำนวนก้าวให้)

๕.การปฏิบัติ : เมื่อได้ยินคำบอก “ก้าวถอยหลัง, ท่า” ให้ก้าวเท้าซ้ายออกไปทางข้างหลังก่อน ในลักษณะที่ขาซ้ายเหยียดตึง พร้อมกันนั้นให้ยกมือซ้ายขึ้นมาอยู่ที่แนวหัวเข็มขัด ในลักษณะนี้มือทั้งสองข้างชิดติดกัน ฝ่ามือหันเข้าหาลำตัว ห่างจากหัวเข็มขัดประมาณหนึ่งฝ่ามือ ให้สะบัดแขนขวาไปข้างหลังเฉียงไปทางขวา (ในลักษณะการพันมือ) จนแขนเหยียดตึง จากนั้นให้วางปลายเท้าซ้ายลงจุดพื้น แล้วลดส้นเท้าลงยืนกับพื้น ก้าวเท้าขวามาข้างหลังผ่านเท้าซ้ายไปประมาณ ๓๐ เซนติเมตร แล้วให้วางปลายเท้าขวาลงจุดกับพื้นในลักษณะเช่นเดียวกับการวางเท้าซ้าย พร้อมกันนั้นให้เปลี่ยนมือขวามาอยู่ที่หน้าหัวเข็มขัด ในลักษณะเดียวกันกับมือซ้ายในครั้งแรกในลำดับต่อไปให้เปลี่ยนเท้าก้าวสลับกันไปทางข้างหลัง

ท่าเริ่มต้น

ท่าก้าวถอยหลัง

หมายเหตุ

เมื่อได้ยินคำบอก “แถว - หยุด” ให้ทำท่าหยุดเช่นเดียวกับท่าหยุดจากการเดิน ส่วนต่างๆ ของร่างกายอยู่ในลักษณะท่าตรง

ท่าเคารพ

ท่าเคารพ สามารถใช้แสดงความเคารพได้ทั้งขณะอยู่กับที่และเคลื่อนที่ แบ่งออกเป็น ๒ ท่า

- ๑.ท่าวันทยหัตถ์
- ๒.ท่านั่งคุกเข่าวันทยหัตถ์
- ๓.ท่าแลขวา, แลซ้าย

ท่าวันทยหัตถ์

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่ามือเปล่า “ท่าวันทยหัตถ์”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : เพื่อใช้ในการแสดงความเคารพบุคคลหรือใช้แสดงการเคารพวัตถุ, สถานที่ (เมื่อผู้ปฏิบัติสวมหมวก)

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “ผสม” ใช้คำบอก “ตรงหน้า (ทางขวาหรือทางซ้าย), วันทยหัตถ์”

๕.การปฏิบัติ : ท่าวันทยหัตถ์เป็นท่าแสดงความเคารพเมื่อผู้ปฏิบัติสวมหมวก เมื่อได้ยินคำบอก “ตรงหน้า (ทางขวาหรือทางซ้าย)” ให้ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่ายกอก เมื่อได้ยินคำบอก “วันทยหัตถ์” ให้ผู้ปฏิบัติยกมือขวาขึ้นมาด้านหน้าอย่างรวดเร็วและแข็งแรง ฝ่ามือเหยียดตรงไปตามแนวแขนท่อนล่างแล้วให้ปลายนิ้วชี้ไปแตะขอบล่างของกระบังหมวกในแนวทางคิ้ว นิ้วมือเหยียดตรงและเรียงชิดติดกัน ข้อมือไม่หักและให้เปิดฝ่ามือขึ้นประมาณ ๓๐ องศา ศอกขวาเปิดขนานกับพื้น ส่วนต่างๆ ของร่างกายอยู่ในลักษณะท่าตรง จากนั้นให้ปฏิบัติในท่ายกอกและสละบัดหน้าไปยังทิศทางผู้รับการเคารพ

ท่าตรงหน้าวันทยหัตถ์ ท่าทางขวาววันทยหัตถ์ ท่าทางซ้ายวันทยหัตถ์

หมายเหตุ

ท่าทางขวา (ซ้าย) วันทยหัตถ์ ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับท่าตรงหน้าวันทยหัตถ์โดยมีการสละบัดหน้าไปทางขวา (ซ้าย)

เมื่อได้ยินคำบอก “มือลง” ให้ผู้ปฏิบัติลดมือขวาลงมาอยู่ในลักษณะท่าตรงอย่างรวดเร็วและแข็งแรง ถ้าปฏิบัติจากท่าทางขวา (ซ้าย) วันทยหัตถ์ ให้สละบัดหน้ากลับมา ในทิศทางตรงหน้าพร้อมกับลดมือขวาลง หลังจากนั้นให้ปฏิบัติในท่ายกอก

ทำนั้งคูกเข้่วันทยหัตถ์

๑.ความเป็นมา : เนื่องจากทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์จะต้องปฏิบัติภารกิจในการถวายความปลอดภัยและถวายพระเกียรติอย่างใกล้ชิดต่อองค์พระมหากษัตริย์ และพระบรมวงศานุวงศ์ ซึ่งบางครั้งทหารจะยืนอยู่ในระยะประชิดมากเกินไป ดังนั้นเพื่อเป็นการถวายพระเกียรติอย่างสูงที่สุดจึงให้ปฏิบัติในทำนั้งคูกเข้่วันทยหัตถ์

๒.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำมือเปล่า “นั้งคูกเข้่วันทยหัตถ์” (ท่าฝึกพระราชทาน)

๓.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๔.ประโยชน์ : ใช้เป็นท่าถวายความเคารพ, เป็นการถวายพระเกียรติ กรณีเมื่อพระมหากษัตริย์หรือพระบรมวงศานุวงศ์ทุกพระองค์เสด็จฯ ผ่านในระยะใกล้ประมาณ ๓ - ๕ เมตร

๕.คำบอก : เป็นคำบอก “เป็นคำฯ” ใช้คำบอก “นั้งคูกเข้่ว, ทำ” หรือสั่งแบบรวดเร็วว่า “อื้บอื้บ”

จั้งหะหนึ้ง

จั้งหะสอ้ง

จั้งหะสอ้ม (ตรงหน้า)

จั้งหะสอ้ม (ทางซ้าย)

จั้งหะสอ้ม (ทางขวา)

๖.การปฏิบัติ

จั้งหะหนึ้ง : เมื่อได้ยินคำบอก “นั้งคูกเข้่วจั้งหะ - หนึ้ง” ให้ผู้ปฏิบัติตั้งเท้าซ้ายไปด้านหลังเล็กน้อยโดยไม่เสียลักษณะท่าทาง สันเท้าซ้ายเปิด มือซ้ายแตะอยู่ที่ตะเข็บกางเกง มือขวาปฏิบัติท่าวันทยหัตถ์ สายตามองตรงไปด้านหน้า ในแนวระดับ ในกรณีที่ผู้ปฏิบัติ ปฏิบัติท่าแลขวาหรือแลซ้ายอยู่ให้สับัดหน้ามองตรงก่อนปฏิบัติจั้งหะหนึ้ง

จั้งหะสอ้ง : เมื่อได้ยินคำบอก “นั้งคูกเข้่วจั้งหะ - สอ้ง” ให้ผู้ปฏิบัติตั้งเท้าซ้ายไปด้านหลังอีกเล็กน้อยเพื่อสะดวกต่อการนั้งคูกเข้่ว แล้วคูกเข้่วซ้ายลงให้ขาขวาท่อนบนและล่างตั้งฉากกัน ส่วนอื่นๆ ของร่างกายยังอยู่ในลักษณะเดิม

จั้งหะสอ้ม : เมื่อได้ยินคำบอก “นั้งคูกเข้่วจั้งหะ - สอ้ม” ให้ผู้ปฏิบัติสับัดหน้าไปในทิศทางที่พระมหากษัตริย์หรือพระบรมวงศานุวงศ์เสด็จฯ ส่วนอื่นๆ ของร่างกายอยู่ในลักษณะเดิม

หมายเหตุ : เมื่อผู้ปฏิบัติอยู่ในท่าทำนั้งคูกเข้่ววันทยหัตถ์ สามารถปฏิบัติในท่าแลขวาและแลซ้ายได้ โดยการปฏิบัติท้ายกอกและสับัดหน้าไปในทิศทางที่พระมหากษัตริย์หรือพระบรมวงศานุวงศ์เสด็จฯ

“นั้งคูกเข้่ว, ทำ”

เป็นคำบอก “เป็นคำฯ”

ทำนั้งคูกเข้่ววันทยหัตถ์

ท่าเลิกลงคุกเข้าวันทยหัตถ์

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำมือเปล่า “เลิกลงคุกเข้าวันทยหัตถ์” (ท่าฝึกพระราชทาน)

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็ก
ราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้เมื่อเลิกปฏิบัติจากท่านั่งคุกเข้าวันทยหัตถ์

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “เป็นคำๆ” ใช้คำบอก “เลิกลงคุกเข้า, ท่า” หรือสั่งแบบรวดเร็วว่า “เลิก, อี้อี้อ”

จังหวะหนึ่ง

จังหวะสอง

จังหวะสาม (ตรงหน้า)

จังหวะสาม (ทางซ้าย)

จังหวะสาม (ทางขวา)

๕.การปฏิบัติ

จังหวะหนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “เลิกลงคุกเข้าจังหวะ - หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติลุกขึ้นยืนโดยไม่เสียลักษณะท่าทาง
ขาซ้ายเหยียดตึง ส้นเท้าซ้ายเปิด ส่วนอื่นๆ ของร่างกายอยู่ในลักษณะเดิม

จังหวะสอง : เมื่อได้ยินคำบอก “เลิกลงคุกเข้าจังหวะ - สอง” ให้ผู้ปฏิบัตินำเท้าซ้ายมาชิดส้นเท้าขวา กลับมาอยู่
ในลักษณะท่าวันทยหัตถ์

จังหวะสาม : เมื่อได้ยินคำบอก “เลิกลงคุกเข้าจังหวะ - สาม” ให้ผู้ปฏิบัติสละหน้าไปในทิศทางที่
พระมหากษัตริย์หรือพระบรมวงศานุวงศ์เสด็จฯ ส่วนอื่นๆ ของร่างกายอยู่ในลักษณะเดิม

หมายเหตุ : กรณีมีผู้ปฏิบัติตั้งแต่ ๒ นายขึ้นไปหลังจากปฏิบัติจังหวะหนึ่ง ให้รอสัญญาณ “อี้อ”

“เลิกลงคุกเข้า, ท่า”

เป็นคำบอก “เป็นคำๆ”

ท่าเลิกลงคุกเข้าวันทยหัตถ์

ท่าแลขวา, แลซ้าย

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก

บุคคลทำมือเปล่า “ท่าแลขวา, แลซ้าย”

๒.ความมุ่งหมาย

เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็ก
ราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์

เพื่อใช้ในการแสดงความเคารพบุคคลหรือใช้แสดงการเคารพวัตถุ, สถานที่ (เมื่อผู้ปฏิบัติ
ไม่สวมหมวก หรือไม่สามารถปฏิบัติท่าวันทยหัตถ์ได้)

๔.คำบอก

เป็นคำบอก "แบ่ง" ใช้คำบอก “แลขวา - ท่า”, “แลซ้าย - ท่า”

๕.การปฏิบัติ

เมื่อได้ยินคำบอก “แลขวา (ซ้าย) - ท่า” ให้ผู้ปฏิบัติสละตัวไปทางขวา (ทางซ้าย) ประมาณ
๔๕ องศา อย่างแข็งแรง ใบหน้าตั้งตรงและสายตามองตรงไปด้านหน้าในแนวระดับ โดยส่วนต่างๆ
ของร่างกายอยู่ในลักษณะท่าตรง จากนั้นให้ปฏิบัติในท่ายกอกและสละตัวไปยังทิศทางผู้รับการเคารพ

ท่าเคารพตรงหน้า

ท่าแลขวา

ท่าแลซ้าย

หมายเหตุ

-เมื่อได้ยินคำบอก “แล - ตรง” ให้สละตัวกลับมาอยู่ในลักษณะท่าตรง หลังจากนั้น
ให้ปฏิบัติในท่ายกอก

-กรณีที่ผู้ปฏิบัติเป็นนายทหารชั้นสัญญาบัตร ไม่สวมหมวกหรือไม่สามารถปฏิบัติ
ท่าวันทยหัตถ์ได้ ให้ปฏิบัติท่าโค้งคำนับ

“แลขวา (ซ้าย) - ท่า”

เป็นคำบอก “แบ่ง”

ท่าแลขวา, แลซ้าย

ท่าถอดหมวก

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่ามือเปล่า “ท่าถอดหมวก”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ท่าถอดหมวกในระหว่างการประชุมพิธีทางศาสนา

๔.คำบอก : เป็นคำบอก "รวด" ใช้คำบอก “ถอดหมวก”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๓ ตอน

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่สาม

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “ถอดหมวก, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติยกแขนซ้ายท่อนล่างขึ้นมาข้างหน้าลำตัว ในลักษณะงอข้อศอก พร้อมกับพลิกหงายฝ่ามือขึ้นมาอย่างรวดเร็ว ให้นิ้วทั้งสี่เหยียดตึงเรียงชิดติดกัน นิ้วหัวแม่มือตั้งขึ้นข้างบน และตั้งฉากกับฝ่ามือ แขนซ้ายท่อนล่างขนานกับพื้น และตั้งฉากกับลำตัว แขนซ้ายท่อนบนแนบชิดติดลำตัวข้อศอกเสมอกับแนวแผ่นหลัง พร้อมกันนั้นให้ยกมือขวาขึ้นไปจับที่กระบังหมวก ใช้นิ้วทั้งสี่ทาบไปกับกระบังหมวกด้านบน นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านล่างข้อศอกขวาเปิดแขนขวาท่อนบนยื่นไปทางขวาค่อนไปข้างหน้าเล็กน้อย

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “ถอดหมวก, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวายกหมวกออกจากศีรษะแล้วนำมาวางครอบที่นิ้วหัวแม่มือซ้ายอย่างแข็งแรง หันหน้าหมวกไปทางขวาของลำตัว ขอบกระบังหมวกอยู่แนวโคนนิ้วมือซ้าย มือขวายังจับที่กระบังหมวกในลักษณะเดิม ข้อมือขวาไม่หักและเป็นแนวเดียวกับแขนขวาท่อนล่าง

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “ถอดหมวก, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัติลดมือขวาลงไปอยู่ในลักษณะท่าตรงอย่างรวดเร็วและแข็งแรง พร้อมกันนั้นให้จับขอบหมวกด้วยมือซ้าย (ลักษณะกำมือ) หลังจากนั้นปฏิบัติในท่ายกอก

หมายเหตุ : ในกรณีเป็นการเปิดตอนให้รอสัญญาณ “อ๊ับ” เมื่อปฏิบัติในท่าถอดหมวกตอนที่หนึ่งเรียบร้อย รอที่จะปฏิบัติตอนที่สอง และปฏิบัติในท่าถอดหมวกตอนที่สองเรียบร้อย รอที่จะปฏิบัติตอนที่สาม

ท่าสวมหมวก

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำมือเปล่า “ท่าสวมหมวก”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ท่าสวมหมวกหลังเลิกประกอบพิธีทางศาสนา

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “รวด” ใช้คำบอก “สวมหมวก”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๓ ตอน

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่สาม

ตอนที่หนึ่ง

เมื่อได้ยินคำบอก “สวมหมวก, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือขวามาจับที่กระบังหมวก นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกันอยู่ด้านบนของกระบังหมวก นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านล่างข้อมือขวาไม่หักและแขนขวาท่อนล่างเป็นแนวเดียวกันขนานกับพื้น พร้อมกันนั้นให้เหยียดนิ้วมือทั้งสี่ของมือซ้ายออกไปในลักษณะนิ้วเรียงชิดติดกันขนานกับพื้น

ตอนที่สอง

เมื่อได้ยินคำบอก “สวมหมวก, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติใช้มือทั้งสองพลิกหงายหมวก พร้อมกับนำหมวกขึ้นสวมบนศีรษะ หันหน้าหมวกไปข้างหน้า นิ้วมือทั้งสี่ของมือทั้งสองข้างทาบทับกับกระบังหมวกด้านบน ปลายนิ้วกลางชนกัน นิ้วหัวแม่มือทั้งสองอยู่ด้านล่างของกระบังหมวก แขนท่อนบนทั้งสองข้างขนานกับพื้นและค่อนไปข้างหน้าเล็กน้อย

ตอนที่สาม

เมื่อได้ยินคำบอก “สวมหมวก, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัติลดมือทั้งสองลงมาอยู่ในลักษณะท่าตรงอย่างรวดเร็วและแข็งแรง (ในลักษณะของการฟันมือ) หลังจากนั้นปฏิบัติในท่ายกอก

หมายเหตุ : ในกรณีเป็นการเปิดตอนให้รอสัญญาณ “อ๊ีบ” เมื่อปฏิบัติในท่าสวมหมวกตอนที่หนึ่งเรียบร้อยแล้วจะปฏิบัติตอนที่สอง และปฏิบัติในท่าสวมหมวกตอนที่สองเรียบร้อยแล้ว รอที่จะปฏิบัติตอนที่สาม

“สวมหมวก”

เป็นคำบอก “รวด”

ท่าสวมหมวก

ท่าหมอบ

- ๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำมือเปล่า “ท่าหมอบ”
- ๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์
- ๓.ประโยชน์ : เป็นหนึ่งในท่าบุคคลทำการช่วยในการลดเป้าหมาย ลดการตรวจการณ์จากฝ่ายตรงข้าม
- ๔.คำบอก : เป็นคำบอก “รวด” ใช้คำบอก “หมอบ”
- ๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๓ ตอน

ตอนที่หนึ่ง

สัญญาณ “อ๊ีบ”

ตอนที่สอง

ตอนที่สาม

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “หมอบ, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติบเท้าซ้ายไปข้างหน้าประมาณครึ่งก้าว แล้วตบเท้าลงที่พื้นเต็มฝ่าเท้าอย่างแข็งแรง น้ำหนักตัวอยู่บนเท้าทั้งสอง สันเท้าขวาไม่เปิด แขนทั้งสองข้างเหยียดตั้งมือทั้งสองข้างลำตัว

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “หมอบ, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติทรุดตัวลงคุกเข่าขวาและพื้น จากนั้นให้ยกแขนทั้งสองขึ้นมาด้านหน้าลำตัว แขนเหยียดตั้งและขนานกับพื้นฝ่ามือคว่ำลง ลำตัวตั้งตรง เข่าซ้ายตั้งขึ้น เมื่อได้ยินสัญญาณ “อ๊ีบ” ให้คุกเข่าซ้ายลงกับพื้นแล้วโน้มน้ำหนักตัวไปข้างหน้าใช้มือทั้งสองยันพื้น นิ้วทั้งห้าเรียงชิดติดกันชี้ไปข้างหน้า พร้อมกันนั้นให้ยกเข่าขวาพื้นพื้น ขาขวาเหยียดตั้ง ปลายเท้าจิกพื้นเท้าตั้งตรง เงยหน้าสายตามองตรงไปด้านหน้าในแนวระดับ

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “หมอบ, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัติเหยียดขาซ้ายออกไปข้างหลังจนขาเหยียดตั้ง เท้าทั้งสองข้างชิดกัน ให้ลดตัวลงไปนอนราบกับพื้น เมื่อออกแตะถึงพื้นให้นำมือทั้งสองมาประสานกันไว้ ประมาณได้คางในลักษณะที่มือขวาทับมือซ้าย ฝ่ามือทั้งสองคว่ำลงและให้ปลายนิ้วกลางมือขวาอยู่ประมาณโคนนิ้วกลางมือซ้าย สอกทั้งสองข้างกางออก เท้าทั้งสองแบนราบไปกับพื้น ปลายเท้าแบะออกไปทางซ้าย และทางขวา เท้าด้านในแบนราบไปกับพื้น สันเท้าชิดกัน เงยหน้าเล็กน้อย

หมายเหตุ : ในการเปิดตอนให้รอสัญญาณ “อ๊ีบ” ในตอนที่สอง ขึ้นตอนที่เข่าขวาแตะพื้น

ท่าลูก

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำมือเปล่า “ท่าลูก”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : เป็นท่าที่ปฏิบัติต่อจากท่าหมอบเพื่อให้สามารถปฏิบัติทางยุทธวิธีในการรบต่อไป

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “รวด” ใช้คำบอก “ลูก”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งเป็น ๓ ตอน

ตอนที่หนึ่ง

ตอนที่สอง

ตอนที่สาม

ตอนที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “ลูก, ตอนที่หนึ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติโน้มมือทั้งสองวางอยู่ในแนวหน้าอก ฝ่ามือคว่ำ ปลายนิ้วของมือทั้งสองชี้ขึ้นไปทิศทางตรงหน้า (วางมือในลักษณะการตบฝ่ามือลงพื้น) พร้อมกันนั้นให้รวบ ปลายเท้าทั้งสองเข้าหากัน ปลายเท้าทั้งสองข้างตั้งตรงจิกกับพื้น แล้วใช้มือทั้งสองดันพื้นยกตัวขึ้นมาจนแขน ทั้งสองข้างเหยียดตึง จากนั้นให้ชักเข้าซ้ายมาข้างหน้า ให้เข้าแตะพื้นและตั้งฉากกับลำตัว ขาขวาเหยียดตึง ปลายเท้าทั้งสองยังจิกที่พื้นเงยหน้าสายตาตามองตรงไปด้านหน้าในแนวระดับ

ตอนที่สอง : เมื่อได้ยินคำบอก “ลูก, ตอนที่สอง” ให้ผู้ปฏิบัติคุกเข่าขวาลงกับพื้นแล้วยกตัวโดยใช้ฝ่ามือ ทั้งสองออกแรงดันพื้นให้ลำตัวตั้งขึ้น พร้อมกับยกเข่าทั้งสองข้างให้พ้นพื้น แล้วลุกขึ้นยืนในท่าเท้าซ้าย อยู่ข้างหน้า น้ำหนักตัวอยู่บนเท้าทั้งสอง นำมือทั้งสองมาอยู่ข้างลำตัวในลักษณะมือทั้งสองตั้งนิ้วทั้งห้าเรียงชิด ติดกัน ส่วนต่างๆ ของร่างกายอยู่ในลักษณะท่าตรง

ตอนที่สาม : เมื่อได้ยินคำบอก “ลูก, ตอนที่สาม” ให้ผู้ปฏิบัติโน้มเท้าซ้ายมาชิดเท้าขวากลับมาอยู่ในลักษณะ ท่าตรงอย่างแข็งแรง หลังจากนั้นให้ปฏิบัติท่ายกอก

หมายเหตุ : -ถ้าเป็นกรณีที่เปิดตอนในท่ายืนให้รอสัญญาณ “อ๊ีบ” ในตอนที่สองเมื่อลุกขึ้นมายืนแล้ว
-ท่าลูกเท้าขวาจะต้องเป็นหลักอยู่กับที่เสมอ

ท่าเดิน

ท่าเดิน แบ่งออกเป็น ๓ ท่า : ๑.ท่าเดินสวนสนาม ๒.ท่าเดินตามปกติ ๓.ท่าเดินตามสบาย

ท่าเดินสวนสนาม

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่ามือเปล่า “ท่าเดินสวนสนาม”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : -ใช้เป็นท่าเดินในพระราชพิธี เช่น การเดินของแถวทหารกองเกียรติยศ การเดินเปลี่ยนยามถวายพระเกียรติ เป็นต้น

-ใช้เป็นท่าเดินในพิธีอื่นๆ เช่น การเดินสวนสนาม หรือการปฏิบัติของการเปลี่ยนยามรักษาการณ์ เป็นต้น

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “ผสม” ใช้คำบอก “สวนสนาม, หน้า - เดิน”

รูปที่หนึ่ง

รูปที่สอง

๕.การปฏิบัติ

รูปที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “สวนสนาม, หน้า - เดิน” ให้ผู้ปฏิบัติก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้าในลักษณะของการเตะเท้าไปทั้งท่อนจนขาเหยียดตึง ปลายเท้าจุ่ม ฝ่าเท้าสูงจากพื้นประมาณหนึ่งคืบ พร้อมกันนั้นให้ยกมือขวาซึ่งนิ้วทั้งห้าเรียงชิดติดกันและเหยียดตึงมาข้างหน้าอยู่ประมาณหัวเข่าชิด ห่างจากหัวเข่าชิดประมาณหนึ่งฝ่ามือในลักษณะบิดฝ่ามือเฉียงไปข้างหน้า ข้อศอกงอเล็กน้อย ในขณะเดียวกันให้สะบัดแขนและมือซ้ายซึ่งนิ้วทั้งห้าเรียงชิดติดกันและเหยียดตึงไปข้างหลังเฉียงไปทางซ้ายจนแขนตึง หันหลังมือออกนอกลำตัว ท่ามุม ๔๕ องศา กับลำตัว (ในลักษณะการฟันมือ) ลำตัวตั้งตรง ออกผาย ไหล่ผึ่ง

รูปที่สอง : ให้ผู้ปฏิบัติตบเท้าลงบนพื้นเต็มฝ่าเท้าอย่างแข็งแรงพร้อมกันนั้นให้สะบัดมือขวาไปข้างหลังเฉียงไปทางขวา หันหลังมือออกนอกลำตัวท่ามุม ๔๕ องศา กับลำตัว จนแขนขวาเหยียดตึง (ในลักษณะการฟันมือ) ถ่าน้ำหนักตัวไปที่เท้าซ้าย สันเท้าขวาเปิด จากนั้นให้เตะเท้าขวาไปข้างหน้า ในลักษณะเดียวกันกับการเตะเท้าซ้ายออกเดินก้าวแรก และให้ยกมือซ้ายมาข้างหน้าประมาณหน้าหัวเข่าชิดห่างจากหัวเข่าชิดประมาณหนึ่งฝ่ามือ ให้เดินสลับเท้าและแกว่งแขนในลักษณะเดียวกัน จนกว่าจะได้ยินคำบอก “แถว - หยุด”

ท่าเดินตามปกติ

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำมือเปล่า “ท่าเดินตามปกติ”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : เป็นท่าที่ใช้ในการเคลื่อนที่ในรูปแถว โดยปกติมักใช้ในการเคลื่อนที่ในระยะใกล้

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “แบ่ง” ใช้คำบอก “หน้า - เดิน”

๕.การปฏิบัติ

รูปที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “หน้า - เดิน” ให้ผู้ปฏิบัติก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้าในลักษณะของการเตะเท้าไปทิ้งทอนจนขาเหยียดตึง ปลายเท้าจุ่ม ฝ่าเท้าสูงจากพื้นประมาณหนึ่งคืบ พร้อมกันนั้นให้ยกมือขวาซึ่งนิ้วทั้งห้าเรียงชิดติดกันและเหยียดตึงมาข้างหน้าอยู่ประมาณหัวเข่าชิด ห่างจากหัวเข่าชิดประมาณหนึ่งฝ่ามือในลักษณะบิดฝ่ามือเฉียงไปข้างหน้า ข้อศอกงอเล็กน้อย แขนซ้ายเหยียดตึง มือทั้งตึงนิ้วทั้งห้าเรียงชิดติดกัน ไม่ติดข้างลำตัว

รูปที่สอง : ตบเท้าลงบนพื้นเต็มฝ่าเท้าอย่างแข็งแรงพร้อมกันนั้นให้สะบัดมือขวาไปข้างหลังเฉียงไปทางขวา หันหลังมือออกนอกลำตัว ท่ามุม ๔๕ องศา กับลำตัว จนแขนขวาเหยียดตึง (ในลักษณะการฟันมือ)

รูปที่สาม : ก้าวเท้าขวาเดินต่อไปและก้าวสลับเท้าเดินอย่างต่อเนื่อง มือทั้งสองข้างกำหลวม นิ้วหัวแม่มือจรดข้อที่สองของนิ้วชี้ นิ้วทั้งสี่เรียงชิดติดกัน แกว่งแขนตามการก้าวเดินของเท้าให้สัมพันธ์กันในลักษณะงอข้อศอกเล็กน้อยและหันหลังมือไปด้านหลัง

รูปที่หนึ่ง

รูปที่สอง

รูปที่สาม

ท่าเดินตามปกติ

“หน้า - เดิน”

เป็นคำบอก “แบ่ง”

ท่าเดินตามปกติ

ท่าเดินตามสบาย

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่ามือเปล่า “ท่าเดินตามสบาย”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : เป็นท่าที่ใช้ในการเคลื่อนที่ในรูปแถวในลักษณะของการผ่อนคลาย และเป็นการเดินในรูปแถวหลังจากวิ่งออกกำลังกายมาเป็นระยะเวลาสั้น

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “รวด” ใช้คำบอก “เดินตามสบาย”

๕.การปฏิบัติ : ท่าเดินตามสบายจะปฏิบัติในขณะที่ปฏิบัติในท่าเดินตามปกติอยู่ เมื่อได้ยินคำบอก “เดินตามสบาย” ให้ผู้ปฏิบัติใช้ท่าเดินตามปกติแต่สามารถผ่อนคลายการเดินได้ ถ้าปฏิบัติเป็นรูปแถวสามารถเดินเท้าไม่พร้อมกันได้ เมื่อได้ยินคำบอก “เดินเข้าระเบียบ” ให้เดินในท่าเดินตามปกติในระเบียบแถวเช่นเดิม

ท่าเดินตามสบาย

“เดินตามสบาย”

เป็นคำบอก “รวด”

ท่าเดินตามสบาย

ท่าหยุดจากการเดิน

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่ามือเปล่า “ท่าหยุดจากการเดิน”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในการหยุดจากการเคลื่อนที่ของแถวให้เกิดความพร้อมเพรียงและเกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อย

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “แบ่ง” ใช้คำบอก “แถว - หยุด”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๒ จังหวะ

จังหวะหนึ่ง

จังหวะสอง

จังหวะหนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “แถวหยุดจังหวะ - หนึ่ง” ในขณะที่เท้าซ้ายตกถึงพื้น ให้ผู้ปฏิบัติก้าวเท้าขวาไปหนึ่งก้าว พร้อมกับยั้งตัวน้ำหนักตัวอยู่ที่เท้าขวา สันเท้าซ้ายเปิด มือซ้ายอยู่ในระดับแนวหัวเข็มขัดห่างจากลำตัวประมาณหนึ่งฝ่ามือ มือขวาสะบัดเฉียงไปข้างหลัง (ในลักษณะการฟันมือ)

จังหวะสอง : เมื่อได้ยินคำบอก “แถวหยุดจังหวะ - สอง” ให้ผู้ปฏิบัตินำเท้าซ้ายมาชิดเท้าขวาในลักษณะของการอัดสันเท้า พร้อมกับลดมือและแขนทั้งสองข้างกลับไปอยู่ในลักษณะท่าตรงอย่างรวดเร็วและแข็งแรง จากนั้นปฏิบัติทำยกอก

หมายเหตุ : -ในกรณีที่เป็นกรเปิดจังหวะให้สะบัดมือเฉียงไปข้างหลัง (ในลักษณะการฟันมือ) ในขณะที่เท้าตกถึงพื้น

-ในกรณีที่เป็นการเดินตามปกติหรือเดินตามสบาย ในจังหวะที่หนึ่ง ให้ดับเท้าพร้อมกับลดมือและแขนทั้งสองข้างมาอยู่ข้างขา ในลักษณะที่นิ้วมือทั้งห้าเหยียดตึงและเรียงชิดติดกัน ทั้งดั่งข้างลำตัว ในจังหวะที่สองคงปฏิบัติเหมือนท่าหยุดจากการเดินสวนสนาม การปฏิบัติแบบปิดจังหวะ ปฏิบัติเช่นเดียวกับแบบเปิดจังหวะ การใช้คำบอกสามารถใช้ได้ทั้งเท้าซ้ายและเท้าขวา แต่ต้องสั่งเว้นเท้า

ท่าซ้ายหันในเวลาเดิน

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำมือเปล่า “ท่าซ้ายหันในเวลาเดิน”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : เพื่อให้ผู้ปฏิบัตินำไปใช้ในการเปลี่ยนทิศทางการเดินจากทิศทางเดิมไปทางซ้ายในขณะเคลื่อนที่

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “แบ่ง” ใช้คำบอก “ซ้าย - หัน”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๒ จังหวะ

จังหวะหนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “ซ้ายหันจังหวะ” ในขณะที่ยืนเท้าซ้ายตกถึงพื้น ให้ผู้ปฏิบัติก้าวเท้าขวาเดินต่อไปตามปกติและเมื่อได้ยินคำบอก “หนึ่ง” ในขณะที่ยืนเท้าซ้ายตกถึงพื้นอีกครั้ง ให้ผู้ปฏิบัติก้าวเท้าขวาไปข้างหน้า แล้วตบเข่าไปทางซ้ายลงกับพื้นอย่างแข็งแรง ห่างจากปลายเท้าซ้ายเล็กน้อย โดยให้สันเท้าขวาอยู่ในแนวเดียวกับปลายเท้าซ้าย ปลายเท้าขวาบิดเฉียงไปทางซ้าย ๔๕ องศา แขนและมือซ้ายอยู่หน้าหัวเข่าชิด แขนและมือขวาเหยียดตึงไปข้างหลังในลักษณะของการเดินสวนสนาม น้ำหนักตัวอยู่บนเท้าขวา สันเท้าซ้ายเปิด (รูปที่หนึ่ง) จากนั้นให้ใช้ปลายเท้าทั้งสองเป็นจุดหมุนหมุนตัวไปทางซ้ายด้วยแรงเหวี่ยงของสะโพกจนได้ ๙๐ องศา ในขณะที่ยืนตัวนั้นให้สับมือซ้ายเฉียงไปข้างหลัง (ในลักษณะของการฟันมือ) ต่อจากนั้นลดมือทั้งสองข้างลงมาอยู่ข้างขาทั้งสองอย่างแข็งแรง (แขนทั้งสองข้างเหยียดตึงมือทั้งสองข้างนี้ทั้งห้าเรียงชิดติดกัน ไม่ติดข้างลำตัว) น้ำหนักตัวอยู่บนเท้าขวา สันเท้าซ้ายเปิด ขาซ้ายเหยียดตึง ส่วนต่างๆ ของร่างกายอยู่ในลักษณะท่าตรง (รูปที่สอง)

จังหวะสอง : เมื่อได้ยินคำบอก “ซ้ายหันจังหวะ - สอง” ให้ผู้ปฏิบัติก้าวเท้าซ้ายออกเดินต่อไปในลักษณะของการเตะเท้าและตบเท้า แขนและมือทั้งสองปฏิบัติตามลักษณะของการเดินสวนสนาม

หมายเหตุ : ในกรณีที่เป็นท่าเดินตามปกติ ในจังหวะที่หนึ่งให้เหยียดนิ้วมือทั้งสองข้างออกไปจนนิ้วเหยียดตึง และเรียงชิดติดกัน ในจังหวะที่สองเมื่อก้าวเท้า ให้ตบเท้าและสับมือเฉียงไปข้างหลัง (ในลักษณะการฟันมือ) ในก้าวแรกจากนั้นให้ก้าวเท้าเดินพร้อมกับกำมือหลวมในท่า เดินตามปกติต่อไป

ท่าขวาหันในเวลาเดิน

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่ามือเปล่า “ท่าขวาหันในเวลาเดิน”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : เพื่อให้ผู้ปฏิบัตินำไปใช้ในการเปลี่ยนทิศทางจากทิศทางเดิมไปทางขวาในขณะเคลื่อนที่

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “แบ่ง” ใช้คำบอก “ขวา - หัน”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๒ จังหวะ

จังหวะหนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “ขวาหันจังหวะ” ในขณะที่ทำขวาทกถึงพื้น ให้ผู้ปฏิบัติก้าวเท้าซ้ายเดินต่อไปตามปกติ และเมื่อได้ยินคำบอก “หนึ่ง” ในขณะที่ทำขวาทกถึงพื้นอีกครั้ง ให้ผู้ปฏิบัติก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้าประมาณครึ่งก้าว แล้วตบเข่าไปทางขวาลงกับพื้นอย่างแข็งแรง ห่างจากปลายเท้าขวาเล็กน้อย โดยให้สันเท้าซ้ายอยู่ในแนวเดียวกับปลายเท้าขวา ปลายเท้าซ้ายบิดเฉียงไปทางขวา ๔๕ องศา แขนและมือขวาอยู่หน้าหัวเข่าชิด แขนและมือซ้ายเหยียดตั้งไปข้างหลังในลักษณะของการเดินสวนสนาม น้ำหนักตัวอยู่บนเท้าซ้าย สันเท้าขวาเปิด (รูปที่หนึ่ง) จากนั้นให้ใช้ปลายเท้าทั้งสองเป็นจุดหมุน หมุนตัวไปทางขวาด้วยแรงเหวี่ยงของสะโพกจนได้ ๙๐ องศา ในขณะที่ยกตัวนั้นให้สะบัดมือขวาเฉียงไปข้างหลัง (ในลักษณะของการฟันมือ) ต่อจากนั้นลดมือทั้งสองข้างลงมาอยู่ข้างขาทั้งสองอย่างแข็งแรง (แขนทั้งสองข้างเหยียดตั้ง มือทั้งตั้งนิ้วทั้งห้าเรียงชิดติดกันไม่ติดขา) น้ำหนักตัวอยู่บนเท้าซ้าย สันเท้าขวาเปิด ขาขวาเหยียดตั้งส่วนต่างๆ ของร่างกายอยู่ในลักษณะท่าตรง (รูปที่สอง)

จังหวะสอง : เมื่อได้ยินคำบอก “ขวาหันจังหวะ - สอง” ให้ผู้ปฏิบัติก้าวเท้าขวาออกเดินต่อไปในลักษณะของการเตะเท้าและตบเท้า แขนและมือทั้งสองปฏิบัติตามลักษณะของการเดินสวนสนาม

หมายเหตุ : ในกรณีที่เป็นท่าเดินตามปกติ ในจังหวะที่หนึ่งให้เหยียดนิ้วมือทั้งสองข้างออกไปจนนิ้วเหยียดตั้งและเรียงชิดติดกัน ในจังหวะที่สองเมื่อก้าวเท้า ให้ตบเท้าและสะบัดมือเฉียงไปข้างหลัง (ในลักษณะการฟันมือ) ในก้าวแรกจากนั้นให้ก้าวเท้าเดินพร้อมกับกำมือหลวมในท่าเดินตามปกติต่อไป

“ขวา - หัน”

เป็นคำบอก “แบ่ง”

ท่าขวาหันในเวลาเดิน

ท่ากลับหลังหันในเวลาเดิน

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่ามือเปล่า “ท่ากลับหลังหันในเวลาเดิน”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : เพื่อให้ผู้ปฏิบัตินำไปใช้ในการเปลี่ยนทิศทางการเดินทางจากตรงหน้าไปทิศทางตรงข้ามในขณะเคลื่อนที่

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “แบ่ง” ใช้คำบอก “กลับหลัง - หัน”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๓ จังหวะ

จังหวะหนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “กลับหลังหันจังหวะ” ในขณะที่ยืนเท้าซ้ายตักถึงพื้น ให้ผู้ปฏิบัติก้าวเท้าขวาออกเดินต่อไปตามปกติ และเมื่อได้ยินคำบอก “หนึ่ง” ในขณะที่ยืนเท้าซ้ายตักถึงพื้นอีกครั้ง ในลำดับของการก้าวเท้าเดิน ให้ผู้ปฏิบัติก้าวเท้าขวาไปข้างหน้าประมาณหนึ่งก้าว ลักษณะของการตบเท้าลงกับพื้นอย่างแข็งแรง พร้อมกับยังตัวหยุดเดินไว้ ยกมือซ้ายขึ้นมาอยู่ที่หน้าหัวเข็มขัดห่างประมาณหนึ่งฝ่ามือ ให้สับัดมือขวาไปข้างหลังจนแขนขวาเหยียดตึง (ในลักษณะของการฟันมือ) น้ำหนักตัวอยู่บนเท้าขวา ส้นเท้าซ้ายเปิด ลักษณะท่าทางของลำตัวยังอยู่ในท่าตรง สายตามองตรงไปด้านหน้าในแนวระดับ

จังหวะสอง : เมื่อได้ยินคำบอก “กลับหลังหันจังหวะ - สอง” ให้ผู้ปฏิบัติบดเบี่ยงไปทางขวาลงกับพื้นอย่างแข็งแรง ห่างจากปลายเท้าขวาเล็กน้อย โดยให้ส้นเท้าซ้ายอยู่ในแนวเดียวกับปลายเท้าขวา ปลายเท้าซ้ายบิดเฉียงไปทางขวา ๔๕ องศา พร้อมกันนั้นให้เปลี่ยนมือขวามาอยู่ที่หน้าหัวเข็มขัด และสับัดมือซ้ายเฉียงไปข้างหลัง (ในลักษณะของการฟันมือ) จนแขนซ้ายเหยียดตึง (รูปที่หนึ่ง) จากนั้นให้ใช้ปลายเท้าทั้งสองเป็นจุดหมุน หมุนตัวไปทางขวาด้วยแรงเหวี่ยงของสะโพกจนได้ ๑๘๐ องศา ในขณะที่ยืนตัวส้นเท้าทั้งสองเปิด ให้สับัดมือขวาเฉียงไปข้างหลัง (ในลักษณะของการฟันมือ) จากนั้นลดมือทั้งสองมาอยู่ข้างขาทั้งสองอย่างแข็งแรง (แขนทั้งสองข้างเหยียดตึง มือทั้งสองนิ้วทั้งห้าเรียงชิดติดกัน ไม่ติดข้างลำตัว) น้ำหนักตัวอยู่บนเท้าขวา ส้นเท้าซ้ายเปิดขาซ้ายเหยียดตึง ส่วนต่างๆ ของร่างกายอยู่ในลักษณะท่าตรง (รูปที่สอง)

จังหวะสาม : เมื่อได้ยินคำบอก “กลับหลังหันจังหวะ - สาม” ให้ผู้ปฏิบัติก้าวเท้าซ้ายออกเดินต่อไป ในลักษณะของการเตะเท้าและตบเท้า แขนและมือทั้งสองปฏิบัติตามลักษณะของการเดินสวนสนาม

ท่าซอยเท้า

ท่าซอยเท้า แบ่งออกเป็น ๔ ท่า

- ๑.ท่าซอยเท้าอยู่กับที่
- ๒.ท่าหยุดจากการซอยเท้า
- ๓.ท่าเดินจากการซอยเท้า
- ๔.ท่าซอยเท้าจากการเดิน

ท่าซอยเท้าอยู่กับที่

- ๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่ามือเปล่า “ท่าซอยเท้าเมื่ออยู่กับที่”
- ๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์
- ๓.ประโยชน์ : ท่าซอยเท้าอยู่กับที่ใช้ในการจัดหน้าดับและรูปแถวก่อนที่จะเริ่มทำการเคลื่อนที่
- ๔.คำบอก : เป็นคำบอก “เป็นคำๆ” ใช้คำบอก “ซอยเท้า, ท่า”

รูปที่หนึ่ง

รูปที่สอง

๕.การปฏิบัติ

รูปที่หนึ่ง : เมื่อได้ยินคำบอก “ซอยเท้า, ท่า” ให้ผู้ปฏิบัติยกเท้าซ้ายขึ้นให้ต่อนขาซ้ายขนานกับพื้น จุ่มปลายเท้าลงพร้อมกันนั้นให้ยกมือขวาอยู่ที่หน้าหัวเข่าขัดห่างประมาณหนึ่งฝ่ามือ สะบัดมือซ้ายเฉียงไปข้างหลัง (ในลักษณะของการฟันมือ) แขนซ้ายเหยียดตึง (เหมือนลักษณะของการเดินสวนสนาม)

รูปที่สอง : วางปลายเท้าลงไปยืนกับพื้นตำแหน่งเดิมในลักษณะของการย่ออยู่กับที่ เมื่อเท้าซ้ายลงถึงพื้นให้สะบัดมือขวาเฉียงไปข้างหลัง (ในลักษณะของการฟันมือ) และยกมือซ้ายมาอยู่ที่หน้าหัวเข่าขัดแทนในขณะเดียวกันให้ยกเท้าขวาขึ้นมาในลักษณะเดียวกับการยกเท้าซ้ายในครั้งแรก จากนั้นให้ยกเท้าซ้ายและเท้าขวาลงสลับกันไปเรื่อยๆ ในลักษณะการย่ออยู่กับที่ มือและแขนคงปฏิบัติตามการเดินสวนสนาม

ท่าหยุดจากการซอยเท้า

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำมือเปล่า “ท่าหยุดจากการซอยเท้า”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ท่าหยุดจากการซอยเท้าเป็นท่าที่นำไปใช้ในการหยุดจากการซอยเท้าก่อนที่รูปแถวจะหยุดจากการเดิน เมื่อผู้ปฏิบัติในแถวปฏิบัติในท่าหยุดจากการซอยเท้าทำให้มีการจัดหน้าดับและรูปแถว ให้ความเป็นระเบียบเรียบร้อยและหยุดได้พร้อมเพรียงกัน

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “แบ่ง” ใช้คำบอก “แถว - หยุด”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๒ จังหวะ

จังหวะหนึ่ง

จังหวะหนึ่ง

ในขณะที่ผู้ปฏิบัติกำลังปฏิบัติท่าซอยเท้าเมื่ออยู่กับที่เมื่อได้ยินคำบอก “แถวหยุดจังหวะ” ในขณะที่เท้าซ้ายตกถึงพื้นให้ยกเท้าขวาขึ้นและย่อลงกับพื้น เมื่อได้ยินคำบอก “หนึ่ง” ในขณะที่ยกเท้าซ้ายขึ้นมาย่อลงกับพื้น จากนั้นยกเท้าซ้ายขึ้นมาย่อลงกับพื้นในลักษณะขาซ้ายงอ ยกมือขวามาอยู่ที่หน้าหัวเข็มขัด สะบัดมือซ้ายเฉียงไปข้างหลัง (ในลักษณะของการพนมือ) จนแขนเหยียดตึง ลำตัวตั้งตรง

จังหวะสอง

จังหวะสอง

เมื่อได้ยินคำบอก “แถวหยุดจังหวะ - สอง” ให้ผู้ปฏิบัตินำเท้าซ้ายลงมายึดเท้าขวา (ในลักษณะของการอัดสันเท้า) พร้อมกับลดมือทั้งสองกลับไปอยู่ในลักษณะท่าตรงอย่างแข็งแรง

หมายเหตุ : ท่าหยุดจากการซอยเท้าสามารถปฏิบัติได้ทั้งสองเท้า

ทำเดินจากการซอยเท้า

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำมือเปล่า “ทำเดินจากการซอยเท้า”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในการจัดหน้าดับและรูปแถวในขณะที่เดินอยู่เพื่อรักษาหน้าดับระยะต่อของแถวก่อนที่จะออกเดินต่อไป

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “แบ่ง” ใช้คำบอก “หน้า - เดิน”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๒ จังหวะ

จังหวะหนึ่ง

จังหวะหนึ่ง

เมื่อได้ยินคำบอก “หน้าเดินจังหวะ” ในขณะที่เท้าซ้ายตกถึงพื้น ให้ผู้ปฏิบัติยกเท้าขวาขึ้นและย่ำลงกับพื้น เมื่อได้ยินคำบอก “หนึ่ง” ในขณะที่เท้าซ้ายตกถึงพื้น ให้ยกเท้าขวาขึ้นและย่ำลงกับพื้น จากนั้นยกเท้าซ้ายขึ้นมาค้างไว้ในลักษณะขาซ้ายออกมือขวามาอยู่ที่หน้าหัวเข็มขัดสะบัดมือซ้ายเฉียงไปข้างหลัง (ในลักษณะของการฟันมือ) จนแขนเหยียดตึง ลำตัวตั้งตรง

จังหวะสอง

จังหวะสอง

เมื่อได้ยินคำบอก “หน้าเดินจังหวะ - สอง” ให้ผู้ปฏิบัติเตะเท้าซ้ายไปข้างหน้าจนขาเหยียดตึง ตบเท้าซ้ายลงบนพื้นเต็มฝ่าเท้าอย่างแข็งแรง พร้อมกับสะบัดมือขวาเฉียงไปข้างหลัง (ในลักษณะของการฟันมือ) จนแขนเหยียดตึง จากนั้นให้ก้าวเท้าเดินต่อไปตามปกติ แขนและมือทั้งสองปฏิบัติตามการเดินสวนสนาม

“หน้า - เดิน”

เป็นคำบอก “แบ่ง”

ทำเดินจากการซอยเท้า

ท่าซอยเท้าจากการเดิน

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำมือเปล่า “ท่าซอยเท้าจากการเดิน”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ท่าซอยเท้าจากการเดินใช้ในการจัดหน้าดับและรูปแถวในขณะที่กำลังเคลื่อนที่

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “เป็นคำๆ” ใช้คำบอก “ซอยเท้า, ทำ”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๒ จังหวะ

ท่าเริ่มต้น

จังหวะหนึ่ง

จังหวะสอง

จังหวะหนึ่ง

เมื่อได้ยินคำบอก “ซอยเท้าจังหวะ” ในขณะที่เท้าซ้ายตกถึงพื้นให้ผู้ปฏิบัติก้าวเท้าขวาเดินต่อไป และเมื่อได้ยินคำบอก “หนึ่ง” ในขณะที่เท้าซ้ายตกถึงพื้น ให้ผู้ปฏิบัติก้าวเท้าขวาไปชิดเท้าซ้าย (ในการนำเท้าหลังมาชิดเท้าหน้าไม่มีการอัดส้นเท้า) มือทั้งสองข้างทิ้งดิ่งข้างลำตัวนิ้วทั้งห้าเรียงชิดติดกันอยู่ในลักษณะท่าตรง

จังหวะสอง

เมื่อได้ยินคำบอก “ซอยเท้าจังหวะ - สอง” ให้ผู้ปฏิบัติยกเท้าซ้ายขึ้นในทางดิ่ง โดยปฏิบัติเช่นเดียวกับท่าซอยเท้าอยู่กับที่ (จังหวะหนึ่ง) จากนั้นให้วางเท้าซ้ายลงกับพื้นในลักษณะของการย่อเท้าอยู่กับที่แขนทั้งสองข้างปฏิบัติตามลักษณะการเดินสวนสนาม

หมายเหตุ : ท่าซอยเท้าจากการเดินสามารถปฏิบัติได้ทั้งสองเท้า

ท่าเปลี่ยนเท้าในเวลาเดิน

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำมือเปล่า “ท่าเปลี่ยนเท้าในเวลาเดิน”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในโอกาสเปลี่ยนเท้าขณะที่กำลังเดินอยู่แล้วเท้าไม่พร้อมกับกำลังพลในแถว

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “รวดเร็ว” ใช้คำบอก “เปลี่ยนเท้า”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๓ จังหวะ

จังหวะหนึ่ง

จังหวะสอง

จังหวะสาม

จังหวะหนึ่ง

เมื่อได้ยินคำบอก “เปลี่ยนเท้าจังหวะ” เมื่อเท้าซ้ายตกถึงพื้น ให้ผู้ปฏิบัติก้าวเท้าขวาไปข้างหน้า เมื่อได้ยินคำบอก “หนึ่ง” เมื่อเท้าซ้ายตกถึงพื้น ให้ผู้ปฏิบัติก้าวเท้าขวาไปข้างหน้าพร้อมกับหยุดยั้งตัวไว้ มือและแขนทั้งสองอยู่ในท่าหยุดจากการเดิน (จังหวะที่หนึ่ง) น้ำหนักตัวอยู่ที่เท้าหน้า

จังหวะสอง

เมื่อได้ยินคำบอก “เปลี่ยนเท้าจังหวะ - สอง” ให้ผู้ปฏิบัตินำปลายเท้าหลังมาชิดสันเท้าหน้า มือและแขนทั้งสองอยู่ในลักษณะของการเดินสวนสนาม สันเท้าหลังเปิด

จังหวะสาม

เมื่อได้ยินคำบอก “เปลี่ยนเท้าจังหวะ - สาม” ให้ผู้ปฏิบัติเตะเท้าหน้าไปข้างหน้า และตบลงพื้นอย่างแข็งแรง

หมายเหตุ : -ท่าเปลี่ยนเท้าสามารถปฏิบัติได้ทั้งสองเท้า

-ถ้าเป็นการเปิดจังหวะจะส่งในเท้าเดียวกัน ถ้าเป็นการปิดจังหวะจะส่งเท้าเว้นเท้า

“เปลี่ยนเท้า”

เป็นคำบอก “รวดเร็ว”

ท่าเปลี่ยนเท้าในเวลาเดิน

ท่าวิ่ง

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่ามือเปล่า “ท่าวิ่ง”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : -ใช้ในการเคลื่อนที่ในรูปแถว ในโอกาสที่ต้องการความรวดเร็วในขณะเคลื่อนที่
-ใช้เพื่อการออกกำลังกาย

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “ผสม” ใช้คำบอก “วิ่ง, หน้า - วิ่ง”

๕.การปฏิบัติ

รูปที่หนึ่ง

รูปที่หนึ่ง

เมื่อได้ยินคำบอก “วิ่ง, หน้า - วิ่ง” ให้ผู้ปฏิบัติเตะเท้าซ้ายไปข้างหน้าจนขาซ้ายเหยียดตึง และตบเท้าซ้ายลงบนพื้นเต็มฝ่าเท้าอย่างแข็งแรง สันเท้าขวาเปิด พร้อมกับยกมือทั้งสองขึ้นมาเสมอหน้าอก กำมือหลวม และให้มือห่างจากหน้าอกประมาณหนึ่งฝ่ามือ หันฝ่ามือเข้าหาลำตัว

รูปที่สอง

รูปที่สอง

ในขณะที่เท้าซ้ายอยู่บนพื้น ให้งอเข่าซ้ายเล็กน้อย และใช้เท้าซ้ายถีบตัวให้พุ่งออกไปข้างหน้า พร้อมกับก้าวเท้าขวาออกวิ่ง

หมายเหตุ : ในการวิ่งออกไปแต่ละก้าว ให้รักษาลักษณะท่าทางการวิ่ง นอกจากแขน มือและขาทั้งสองข้าง ส่วนต่างๆ ของร่างกายอยู่ในลักษณะท่าตรง

ท่าเปลี่ยนจากการเดินเป็นการวิ่ง

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำมือเปล่า “ท่าเปลี่ยนจากการเดินเป็นการวิ่ง”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : -ใช้ในการเคลื่อนที่ในรูปแถว ในโอกาสที่ต้องการเพิ่มความรวดเร็วในขณะเคลื่อนที่โดยเปลี่ยนจากการเดินเป็นการวิ่ง

-ใช้ในการออกกำลังกายในรูปแถว

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “ผสม” ใช้คำบอก “วิ่งหน้า - วิ่ง”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๒ จังหวะ

จังหวะหนึ่ง

จังหวะสอง

จังหวะหนึ่ง

เมื่อได้ยินคำบอก “วิ่งหน้าวิ่งจังหวะ” ในขณะที่ยกเท้าซ้ายตกถึงพื้น ให้ผู้ปฏิบัติก้าวเท้าขวาต่อไปตามปกติ เมื่อได้ยินคำบอก “หนึ่ง” ในขณะที่ยกเท้าซ้ายตกถึงพื้น ให้ผู้ปฏิบัติก้าวเท้าขวาไปข้างหน้าหนึ่งก้าว พร้อมกับยังตัวหยุดเดินไว้ ยกมือซ้ายมาอยู่ที่หน้าหัวเข็มขัดห่างประมาณหนึ่งฝ่ามือ สะบัดมือขวาเฉียงไปข้างหลัง น้ำหนักตัวอยู่บนเท้าขวาส่วนเท้าซ้ายเปิด ลำตัวตั้งตรงสายตามองตรงไปด้านหน้าในแนวระดับ

จังหวะสอง

เมื่อได้ยินคำบอก “วิ่งหน้าวิ่งจังหวะ - สอง” ให้ผู้ปฏิบัติก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้าในลักษณะการเตะเท้าจนขาเหยียดตึง และตบเท้าลงกับพื้นเต็มฝ่าเท้าอย่างแข็งแรง พร้อมกับยกมือทั้งสองขึ้นมาเสมอหน้าอก กำมือหลวม หันฝ่ามือเข้าหาลำตัว ใช้เท้าซ้ายสปริงตัววิ่งออกไปข้างหน้า ส่วนต่างๆ ของร่างกายอยู่ในลักษณะท่าวิ่ง

หมายเหตุ : -ท่าวิ่งจากการเดินสามารถปฏิบัติได้ทั้งสองเท้า

-ถ้าเป็นการปฏิบัติปิดจังหวะยกมือขวาอยู่ที่หน้าหัวเข็มขัดห่างประมาณหนึ่งฝ่ามือ สะบัดมือซ้ายเฉียงไปข้างหลัง ส่วนการปฏิบัติเปิดจังหวะ ในจังหวะหนึ่ง เมื่อตบเท้าลงถึงพื้นให้สะบัดมือทั้งสองข้างเฉียงไปข้างหลัง (ในลักษณะการฟันมือ) ในจังหวะสอง เมื่อตบเท้าถึงพื้น ให้ยกมือทั้งสองมาอยู่บริเวณหน้าอกในลักษณะท่าวิ่ง

ท่าเปลี่ยนจากการวิ่งเป็นการเดิน

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลท่ามือเปล่า “ท่าเปลี่ยนจากการวิ่งเป็นการเดิน”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในโอกาสที่ต้องการลดความเร็วในขณะเคลื่อนที่โดยเปลี่ยนจากการวิ่งเป็นการเดิน

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “แบ่ง” ใช้คำบอก “เดิน - ท่า”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๔ จังหวะ

จังหวะหนึ่ง

จังหวะหนึ่ง

เมื่อได้ยินคำบอก “เดินท่าจังหวะ” ในขณะที่ยกเท้าซ้ายตกถึงพื้น ให้ผู้ปฏิบัติก้าวเท้าขวาวิ่งต่อไป เมื่อได้ยินคำบอก “หนึ่ง” ในขณะที่ยกเท้าซ้ายตกถึงพื้นอีก ให้ผู้ปฏิบัติก้าวเท้าขวาวิ่งต่อไปข้างหน้าอีกหนึ่งก้าว พร้อมกับยังตัวหยุดวิ่ง ส่วนต่างๆ ของร่างกายอยู่ในลักษณะท่าวิ่ง

จังหวะสอง

จังหวะสอง

เมื่อได้ยินคำบอก “เดินท่าจังหวะ - สอง” ให้ผู้ปฏิบัติก้าวเท้าซ้ายวิ่งต่อไปข้างหน้าอีกหนึ่งก้าว พร้อมกับยังตัวไว้ส่วนต่างๆ ของร่างกายอยู่ในลักษณะท่าวิ่ง

จังหวะสาม

รูปที่หนึ่ง

รูปที่สอง

จังหวะสี่

จังหวะสาม

เมื่อได้ยินคำบอก “เดินทำจังหวะ - สาม” ให้ผู้ปฏิบัติก้าวเท้าขวาวิ่งต่อไปข้างหน้าอีกหนึ่งก้าว พร้อมกับยิ้งตัวไว้ส่วนต่างๆ ของร่างกายอยู่ในลักษณะท่าวิ่ง

จังหวะสี่

เมื่อได้ยินคำบอก “เดินทำจังหวะ - สี่” ให้ผู้ปฏิบัติเตะเท้าซ้ายซึ่งอยู่ไปข้างหน้าจนขาเหยียดตึง สะบัดมือซ้ายเฉียงไปข้างหลัง (ในลักษณะของการฟันมือ) จนแขนเหยียดตึง ยกมือขวาอยู่ที่หน้าหัวเข่าซ้าย ลำตัวตั้งตรง (รูปที่หนึ่ง) จากนั้นตบเท้าซ้ายเต็มฝ่าเท้าลงกับพื้นอย่างแข็งแรง พร้อมกับสะบัดมือขวาเฉียงไปข้างหลัง (ในลักษณะของการฟันมือ) จนแขนเหยียดตึง แล้วใช้เท้าอีกข้างหนึ่งก้าวเดินต่อไปด้วย ทำเดินตามปกติหรือเดินสวนสนามก็ได้ (รูปที่สอง)

หมายเหตุ : ถ้าเป็นการปฏิบัติเปิดจังหวะ ในจังหวะสี่ ให้สะบัดมือทั้งสองเฉียงไปข้างหลัง (ในลักษณะของการฟันมือ) จนเหยียดตึง พร้อมกับตบเท้าซ้ายเต็มฝ่าเท้าลงกับพื้นอย่างแข็งแรง

ท่าหยุดจากการวิ่ง

๑.เรื่องที่จะทำการฝึก : บุคคลทำมือเปล่า “ท่าหยุดจากการวิ่ง”

๒.ความมุ่งหมาย : เพื่อให้ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฝึกและเป็นระเบียบแบบแผนเดียวกันของหน่วยทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์

๓.ประโยชน์ : ใช้ในการหยุดจากการเคลื่อนที่ของแถวให้เกิดความพร้อมเพรียงและเกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อย

๔.คำบอก : เป็นคำบอก “แบ่ง” ใช้คำบอก “แถว - หยุด”

๕.การปฏิบัติ : แบ่งออกเป็น ๕ จังหวะ

จังหวะหนึ่ง

จังหวะหนึ่ง

เมื่อได้ยินคำบอก “แถวหยุดจังหวะ” ในขณะที่ยกเท้าซ้ายตกถึงพื้น ให้ผู้ปฏิบัติก้าวเท้าขวาวิ่งต่อไป เมื่อได้ยินคำบอก “หนึ่ง” ในขณะที่ยกเท้าซ้ายตกถึงพื้น ให้ก้าวเท้าขวาวิ่งต่อไปข้างหน้าอีกหนึ่งก้าว พร้อมกับยังตัวหยุดวิ่ง ส่วนต่างๆ ของร่างกายอยู่ในลักษณะท่าวิ่ง

จังหวะสอง

จังหวะสอง

เมื่อได้ยินคำบอก “แถวหยุดจังหวะ - สอง” ให้ผู้ปฏิบัติก้าวเท้าซ้ายวิ่งต่อไปข้างหน้าอีกหนึ่งก้าว ส่วนต่างๆ ของร่างกายอยู่ในลักษณะท่าวิ่ง

“แถว - หยุด”

เป็นคำบอก “แบ่ง”

ท่าหยุดจากการวิ่ง